

Sesijas dokuments

A9-0177/2020

5.10.2020

ZIŅOJUMS

ar ieteikumiem Komisijai par digitālo pakalpojumu tiesību aktu: komerciesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē (2020/2019(INL))

Juridiskā komiteja

Referents: *Tiemo Wölken*

(Iniciatīva – Reglamenta 47. pants)

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMA PIELIKUMS: SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU	14
PASKAIDROJUMS	32
IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	35
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	45
INFORMĀCIJA PAR PIEŅEMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ.....	50
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAUSTA.....	51

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

ar ieteikumiem Komisijai par digitālo pakalpojumu tiesību aktu: komerciesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē (2020/2019(INL))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulu (ES) 2019/1150 par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa Direktīvu (ES) 2019/790 par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulu (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)³ (tālāk tekstā “Vispārīgā datu aizsardzības regula”),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvu 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās⁵,
- ņemot vērā 2018. gada 6. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko laikposmam no 2021. līdz 2027. gadam izveido Digitālās Eiropas programmu (COM(2018)0434),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 1. marta Ieteikumu (ES) 2018/334 par pasākumiem

¹ OV L 186, 11.7.2019., 57. lpp.

² OV L 130, 17.5.2019., 92. lpp.

³ OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.

⁴ OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.

⁵ OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.

efektīvai cīņai pret nelikumīgu saturu tiešsaistē⁶,

- ņemot vērā Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁷ un Konvenciju par ārvalstu šķērējtiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas parakstīta Ņujorkā 1958. gada 10. jūnijā,
 - ņemot vērā 2018. gada 3. oktobra rezolūciju par sadalītās virsgrāmatas tehnoloģijām un blokkēdēm: uzticēšanās veidošana, atsakoties no starpniecības⁸,
 - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Eiropas Datu stratēģija” (COM(2020)0066),
 - ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Eiropas digitālās nākotnes veidošana” (COM(2020)0067),
 - ņemot vērā Komisijas 2016. gada 25. maija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Tiešsaistes platformas un digitālais vienotais tirgus. Eiropas izdevības un uzdevumi” (COM(2016)0288),
 - ņemot vērā Reglamenta 47. un 54. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0177/2020),
- A. tā kā digitālie pakalpojumi, kas ir Savienības ekonomikas stūrakmens un nodrošina daudzu tās iedzīvotāju iztiku, ir jāreglamentē tā, lai garantētu iedzīvotāju pamattiesības un citas tiesības, vienlaikus atbalstot attīstību, ekonomikas progresu un digitālo vidi un veicinot uzticēšanos tiešsaistē, ņemot vērā lietotāju un visu tirgus dalībnieku, tostarp MVU un jaunuzņēmumu, intereses;
- B. tā kā daži noteikumi par tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējiem un audiovizuālo mediju pakalpojumiem nesen ir atjaunināti, jo īpaši ar Direktīvu (ES) 2018/1801 un Direktīvu (ES) 2019/790, vairāki svarīgi civiltiesību un komercietību aspekti nav pietiekami skatīti Savienības vai valstu tiesību aktos, un tā kā šā jautājuma svarīgumu pastiprina straujā un paātrinātā attīstība digitālo pakalpojumu jomā pēdējo desmitgažu laikā, jo īpaši jaunu uzņēmējdarbības modeļu, tehnoloģiju un sociālās realitātes parādīšanās; tā kā šajā sakarībā ir vispusīgi jāatjaunina būtiskie civiltiesību un komercietību noteikumi, kas piemērojami tiešsaistes komercvienībām;
- C. tā kā dažiem uzņēmumiem, kas piedāvā digitālos pakalpojumus, spēcīgas uz datiem balstītas tīkla ietekmes dēļ ir būtiska ietekme tirgū, kas ļauj tiem uzspiest savu

⁶ OV L 63, 6.3.2018., 50. lpp.

⁷ OV L 339, 21.12.2007., 3. lpp.

⁸ OV C 11, 13.1.2020., 7. lpp.

uzņēmējdarbības praksi lietotājiem un aizvien vairāk apgrūtina citu dalībnieku, jo īpaši jaunuzņēmumu un MVU, konkurētspēju un pat jaunu uzņēmumu ienākšanu tirgū;

- D. tā kā konkurences tiesību aktu *ex-post* izpilde vien nevar efektīvi novērst ietekmi, ko tostarp uz godīgu konkurenci digitālajā vienotajā tirgū atstāj konkrētu tiešsaistes platformu ietekme tirgū;
- E. tā kā satura mitināšanas platformas, kas sākotnēji vienkārši izrādīja saturu, ir kļuvušas par sarežģītām struktūrām un tirgus dalībniekiem, jo īpaši sociālo tīklu gadījumā, kuri vāc un izmanto lietošanas datus; tā kā lietotājiem ir leģitīms pamats sagaidīt taisnīgus noteikumus attiecībā uz piekļuvi, pārredzamību, cenu noteikšanu un konfliktu risināšanu šādu platformu izmantošanā un lietotāju datu izmantošanā, ko veic platformas; tā kā pārredzamība var palīdzēt būtiski palielināt uzticēšanos digitālajiem pakalpojumiem;
- F. tā kā satura mitināšanas platformas var noteikt, kāds saturs tiek parādīts to lietotājiem, tādējādi būtiski ietekmējot veidu, kā mēs iegūstam un paziņojam informāciju tiktāl, ka satura mitināšanas platformas faktiski ir kļuvušas par publiskām telpām digitālajā vidē; tā kā publiskās telpas ir jāpārvalda tā, lai tiktu ievērotas lietotāju pamattiesības un civiltiesības, jo īpaši tiesības uz vārda un informācijas brīvību;
- G. tā kā tiesību aktu ievērošana digitālajā pasaulē ietver ne tikai efektīvu pamattiesību īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz vārda un informācijas brīvību, privātumu, drošumu un drošību, nediskrimināciju, īpašuma un intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, bet arī tiesu iestāžu un taisnīga procesa pieejamību; tā kā lēmumu pieņemšanas par satura likumību vai tiesībaizsardzības pilnvaru deleģēšana privātiem uzņēmumiem mazina pārredzamību un pienācīgu procesu, novedot pie pieejas sadrumstalotības; tā kā tādēļ ir vajadzīga paātrināta juridiska procedūra ar atbilstīgām garantijām, lai nodrošinātu efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus;
- H. tā kā automatizēti rīki pašlaik nespēj ticami atšķirt nelikumīgu saturu no satura, kas noteiktā kontekstā ir likumīgs, un tāpēc mehānismi satura automātiskai atklāšanai un izņemšanai var radīt likumīgas juridiskas bažas, jo īpaši attiecībā uz iespējamiem vārda un informācijas brīvības, kas ir aizsargāta saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantu, ierobežojumiem; tā kā tādēļ automatizētu mehānismu izmantošanai vajadzētu būt samērīgai, aptverot tikai pamatotus gadījumus un ievērojot pārredzamas procedūras;
- I. tā kā Pamattiesību hartas 11. pants aizsargā arī plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu un tā kā plašsaziņas līdzekļi kļūst arvien atkarīgāki no tiešsaistes platformām, lai sasniegtu savu auditoriju;
- J. tā kā lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju izmanto digitālos pakalpojumus ikdienā, bet visā Savienībā uz tiem attiecas arvien plašāks noteikumu kopums, kas rada būtisku tirgus sadrumstalotību un līdz ar to juridisko nenoteiktību Eiropas lietotājiem un pārrobežu pakalpojumu sniegšanai; tā kā civiltiesību režīmi, kas reglamentē satura mitināšanas platformu satura moderācijas praksi, ir balstīti uz konkrētiem nozaru noteikumiem Savienības un valsts līmenī, un pastāv ievērojamas atšķirības starp uzliktajiem

pienākumiem un dažādiem piemērotajiem civiltiesību režīmu izpildes mehānismiem; tā kā šī situācija ir novedusi pie sadrumstalota digitālā vienotā tirgus noteikumu kopuma, uz ko ir jāreaģē Savienības līmenī;

- K. tā kā dažu satura mitināšanas platformu pašreizējais uzņēmējdarbības modelis paredz popularizēt saturu, kas varētu piesaistīt lietotāju uzmanību un tādējādi radīt vairāk profilēšanas datu, lai piedāvātu efektīvākas mērķorientētas reklāmas un tādējādi palielinātu peļņu; tā kā šāda profilēšana apvienojumā ar mērķorientētu reklāmu var izcelt saturu, kas vērsts uz emociju izmantošanu, bieži vien veicinot un sekmējot sensacionālu ažiotāžu ziņu plūsmās un ieteikumu sistēmās, kā rezultātā, iespējams, tiek manipulēts ar lietotājiem;
- L. tā kā, lai nodrošinātu kontekstuālu reklāmu lietotājiem, ir vajadzīga mazāks lietotāju datu apjoms nekā attiecībā uz mērķorientētu reklāmu, kas vērsta uz paradumiem, un tādēļ tai ir raksturīga mazāka iejaukšanās;
- M. tā kā algoritmiskās loģikas izvēle, kas ir pamatā šādām ieteikumu sistēmām, salīdzināšanas pakalpojumi, satura pārzināšana vai reklāmas izvietošana joprojām ir satura mitināšanas platformu ziņā, un ir maz iespēju veikt publisku pārraudzību, kas rada bažas par pārskatatbildību un pārredzamību;
- N. tā kā satura mitināšanas platformas ar ievērojamu ietekmi tirgū ļauj to lietotājiem izmantot savus profilus, lai pieteiktos trešo personu tīmekļa vietnēs, tādējādi spējot izsekot to darbībām pat ārpus savas platformas vides, un tas satura pārzināšanas algoritmiem rada konkurences priekšrocības attiecībā uz piekļuvi datiem;
- O. tā kā vairākās jomās bez pienācīga tiesiskā regulējuma tiek izmantoti tā dēvētie viedlīgumi, kuru pamatā ir sadalītās virsgrāmatas tehnoloģijas, tostarp blokķēdes, kas ļauj veikt decentralizētu un pilnībā izsekojamu uzskaiti un pašizpildi; tā kā trūkst skaidrības par šādu līgumu likumību un izpildāmību pārrobežu situācijās;
- P. tā kā neapspriežami platformu noteikumi un nosacījumi bieži vien atsaucas gan uz piemērojamiem tiesību aktiem, gan uz kompetentām tiesām ārpus Savienības, un tas var būt šķērslis tiesu iestāžu pieejamībai; tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulā (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁹ ir paredzēti noteikumi par jurisdikciju; tā kā Vispārīgā datu aizsardzības regula precizē datu subjekta tiesības uz privātām izpildes darbībām tieši pret pārzini vai apstrādātāju neatkarīgi no tā, vai apstrāde notiek Savienībā vai ārpus tās, un neatkarīgi no tā, vai pārzinis veic uzņēmējdarbību Savienībā vai ārpus tās; tā kā Vispārīgās datu aizsardzības regulas 79. pantā ir noteikts, ka tiesvedību uzsāk tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas pārzina vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta vai kurā ir datu subjekta pastāvīgā dzīvesvieta;
- Q. tā kā piekļuve nepersondatiem un to izrace ir svarīgs digitālās ekonomikas izaugsmes faktors; tā kā atbilstoši tiesiskie standarti un datu aizsardzības pasākumi attiecībā uz datu sadarbību var novērst tehnoloģisko slazdu un tādējādi tiem var būt svarīga loma taisnīgu tirgus apstākļu nodrošināšanā;

⁹ OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.

- R. tā kā ir svarīgi izvērtēt iespēju uzticēt Eiropas struktūrai pienākumu nodrošināt saskaņotu pieeju digitālo pakalpojumu tiesību akta īstenošanai visā Savienībā, atvieglojot koordināciju valstu līmenī, kā arī pievēršoties jaunām iespējām un problēmuzdevumiem, jo īpaši pārrobežu problēmuzdevumiem, ko izraisa pašreizējā tehnoloģiju attīstība,

Digitālo pakalpojumu tiesību akts

1. aicina Komisiju bez liekas kavēšanās iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, lai izveidotu digitālo pakalpojumu tiesību aktu ar atbilstīgu materiālo, personīgo un teritoriālo tvērumu, definējot galvenos jēdzienus un iekļaujot ieteikumus, kas izklāstīti šīs rezolūcijas pielikumā; uzskata, ka, neskarot turpmāko tiesību aktu priekšlikumu detalizētus aspektus, juridiskajam pamatam vajadzētu būt Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantam;
2. ierosina digitālo pakalpojumu tiesību aktā iekļaut regulu, ar ko nosaka līgumtiesības attiecībā uz satura pārvaldību, paredz pārredzamus, taisnīgus, saistošus un vienotus satura moderācijas standartus un procedūras un garantē pieejamu un neatkarīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanu; uzsver, ka tiesību aktu priekšlikumiem būtu jābalstās uz pierādījumiem un ar tiem ir jācenšas likvidēt pašreizējos un novērst iespējamus jaunus nepamatotus tādu digitālo pakalpojumu sniegšanas šķēršļus, kurus sniedz tiešsaistes platformas, vienlaikus pastiprinot patērētāju un iedzīvotāju aizsardzību; uzskata, ka tiesību aktu priekšlikumiem vajadzētu būt vēršotiem uz to, lai panāktu ilgtspējīgu un viedu izaugsmi, risinātu tehnoloģiskās problēmas un nodrošinātu, ka digitālais vienotais tirgus ir taisnīgs un drošs ikvienam;
3. turklāt norāda, ka pasākumus, kas ierosināti satura moderācijai, vajadzētu piemērot tikai nelikumīgam, nevis kaitīgam saturam; šajā nolūkā ierosina regulā iekļaut vispārējus kritērijus platformu ietekmes noteikšanai tirgū, lai skaidri definētu, kas ir platforma ar būtisku ietekmi tirgū, un tādējādi noteiktu, vai konkrētas satura mitināšanas platformas, kurām nav būtiskas ietekmes tirgū, var atbrīvot no atsevišķiem noteikumiem; uzsver, ka ar digitālo pakalpojumu tiesību aktu izveidotajam satvaram vajadzētu būt pārvaldāmam attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem, MVU un jaunuzņēmumiem un ka tāpēc tajā būtu jāiekļauj samērīgi pienākumi visām nozarēm;
4. ierosina digitālo pakalpojumu tiesību aktā digitālo pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, noteikt pienākumu lietotāju interesēs Savienībā iecelt juridisko pārstāvi, kuram varētu adresēt pieprasījumus, piemēram, lai nodrošinātu patērētāju tiesisko aizsardzību nepatiesas vai maldinošas reklāmas gadījumā un lai minētā pārstāvja kontaktinformācija būtu redzama un pieejama digitālo pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietnē;

Tiesības attiecībā uz satura moderāciju

5. uzsver, ka atbildībai par tiesību aktu izpildi ir jāpaliek valsts iestāžu kompetencē;

uzskata, ka galīgais lēmums par lietotāja radīta satura likumību ir jāpieņem neatkarīgai tiesu varai, nevis privātai komercvienībai;

6. uzstāj, ka regulai ir jāaizliedz satura moderācijas prakse, kas ir diskriminējoša vai ietver izmantošanu un izslēgšanu, jo īpaši attiecībā uz visneaizsargātākajām personām, un ka vienmēr ir jāievēro lietotāju pamattiesības un brīvības, jo īpaši viņu vārda brīvība;
7. uzsver nepieciešamību labāk aizsargāt patērētājus, sniedzot uzticamu un pārredzamu informāciju par konkrētiem ļaunprātības rīcības piemēriem, piemēram, maldinošiem apgalvojumiem un krāpniecību;
8. iesaka regulas piemērošanu cieši uzraudzīt Eiropas struktūrai, kuras uzdevums būtu nodrošināt satura mitināšanas platformu atbilstību regulas noteikumiem, jo īpaši uzraugot atbilstību standartiem, kas noteikti satura pārvaldībai, pamatojoties uz pārredzamības ziņojumiem, un uzraugot satura mitināšanas platformu satura pārvaldībai izmantotos algoritmus; aicina Komisiju izvērtēt iespējas iecelt pašreizēju vai jaunu Eiropas aģentūru vai Eiropas struktūru vai koordinēt valstu iestāžu tīklu šo uzdevumu veikšanai (tālāk tekstā “Eiropas struktūra”);
9. ierosina satura mitināšanas platformām regulāri iesniegt Eiropas struktūrai visaptverošus pārredzamības ziņojumus, kuru pamatā ir konsekventa metodika un kuri tiek novērtēti, pamatojoties uz attiecīgiem darbības rādītājiem, tostarp par to satura politiku un to noteikumu un nosacījumu atbilstību digitālo pakalpojumu tiesību akta noteikumiem; turklāt ierosina satura mitināšanas platformām vienkāršā un viegli pieejamā veidā publicēt un darīt pieejamus publiski pieejamā datubāzē šos ziņojumus, kā arī to satura pārvaldības politiku;
10. aicina satura mitināšanas platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū, izvērtēt risku, ko sabiedrībai rada to likumīga satura pārvaldības politika, jo īpaši attiecībā uz tās ietekmi uz pamattiesībām, un reizi divos gados iesaistīties dialogā ar Eiropas struktūru un attiecīgajām valstu iestādēm, pamatojoties uz iesniegtiem pārredzamības ziņojumiem;
11. iesaka dalībvalstīm nodrošināt neatkarīgas strīdu izšķiršanas struktūras, kuru uzdevums būtu izšķirt strīdus par satura moderāciju; uzskata — lai aizsargātu anonīmas publikācijas un vispārējās intereses, ne tikai lietotājam, kurš augšupielādējis saturu, kas ir strīda priekšmets, bet arī trešai personai, piemēram, ombudam, kam ir likumīgas intereses rīkoties, vajadzētu būt iespējai apstrīdēt lēmumus par satura moderāciju; apstiprina lietotāju tiesības arī uz citiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem;
12. pauž stingru nostāju, ka digitālo pakalpojumu tiesību akts nedrīkst likt satura mitināšanas platformām veikt jebkāda veida pilnībā automatizētas *ex-ante* satura pārbaudes, ja vien spēkā esošajos Savienības tiesību aktos nav noteikts citādi, un uzskata, ka platformu brīvprātīgi izmantotie mehānismi nedrīkst novest pie *ex-ante* kontroles pasākumiem, kuru pamatā ir automatizēti rīki vai satura augšupielādes filtrēšana, un ka Eiropas struktūrai ir jāveic revīzijas, lai nodrošinātu atbilstību digitālo pakalpojumu tiesību aktam;

13. uzsver, ka satura mitināšanas platformām ir jābūt pārredzamām, apstrādājot algoritmus un to apmācībā izmantotos datus;

Tiesības attiecībā uz satura pārzināšanu, datiem un reklāmu tiešsaistē

14. uzskata, ka lietotāju mērķorientēta satura izcelšana, pamatojoties uz šādā saturā paustajiem viedokļiem vai nostājām, ir viena no visnelabvēlīgākajām praksēm digitālajā sabiedrībā, jo īpaši gadījumos, kad šāda satura pamanāmība tiek palielināta, balstoties uz lietotāja iepriekšējo mijiedarbību ar citu izceltu saturu un nolūkā optimizēt lietotāju profilus mērķorientētām reklāmām; pauž bažas par to, ka šāda prakse balstās uz visaptverošu izsekošanu un datizraci; aicina Komisiju analizēt šādas prakses ietekmi un veikt atbilstošus likumdošanas pasākumus;
15. uzskata, ka mērķorientētas reklāmas izmantošana ir jāregulē stingrāk, dodot priekšroku mazāk uzmācīgiem reklāmas veidiem, kuriem nav nepieciešama lietotāju un satura mijiedarbības izsekošana, un ka uz uzvedību balstītai reklāmai vajadzētu būt atkarīgai no lietotāju brīvas, konkrētas, apzinātas un nepārprotamas piekrišanas;
16. norāda uz spēkā esošajiem noteikumiem, kas attiecas uz mērķorientētu reklāmu Vispārīgajā datu aizsardzības regulā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)¹⁰;
17. tādēļ iesaka digitālo pakalpojumu tiesību aktā noteikt skaidras robežas un ieviest pārredzamības noteikumus attiecībā uz datu uzkrāšanas noteikumiem, lai piedāvātu mērķorientētas reklāmas, kā arī attiecībā uz šādas mērķorientētas reklāmas devēju darbību un pārskatbildību, jo īpaši gadījumos, kad dati tiek izsekoti trešo personu tīmekļa vietnēs; uzskata, ka ir nepieciešami jauni pasākumi, ar kuriem tiktu izveidots platformu un patērētāju attiecību regulējums, kas ietvertu pārredzamības normas par reklāmu, digitālu ievirzīšanu un labvēlīgākiem nosacījumiem; aicina Komisiju izvērtēt iespējas reglamentēt mērķorientētu reklāmu, tostarp tās pakāpenisku pārtraukšanu un tai sekojošu aizliegumu;
18. uzsver, ka saskaņā ar datu minimizēšanas principu un nolūkā novērst neatļautu izpaušanu, identitātes zādzību un citus personas datu ļaunprātīgas izmantošanas veidus, digitālo pakalpojumu tiesību aktā būtu jāparedz tiesības izmantot digitālos pakalpojumus anonīmi, kad vien tas ir tehniski iespējams; aicina Komisiju pieprasīt, lai satura mitināšanas platformas pārbaudītu to reklāmdevēju identitāti, ar kuriem tām ir komerciālas attiecības, lai nodrošinātu reklāmdevēju atbildību, ja reklamētais saturs tiek atzīts par nelikumīgu; tādēļ iesaka digitālo pakalpojumu tiesību aktā iekļaut tiesību normas, kas liedz platformām komerciāli izmantot trešo personu datus situācijās, kad tās konkurē ar minētajām trešām personām;
19. pauž nožēlu par pastāvošo informācijas asimetriju starp satura mitināšanas platformām un publiskajām iestādēm un prasa racionalizēt nepieciešamās informācijas apmaiņu; uzsver, ka saskaņā ar judikatūru par komunikācijas metadatiem ir jānodrošina valsts iestādēm piekļuve lietotāja metadatiem tikai, lai, iepriekš saņemot tiesas atļauju, veiktu

¹⁰ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

- izmeklēšanu attiecībā uz personām, kuras tur aizdomās par smagiem noziegumiem;
20. ierosina, lai pakalpojumu sniedzējiem, kuri atbalsta vienotās pierakstīšanās pakalpojumu un kuriem ir būtiska ietekme tirgū, prasītu atbalstīt arī vismaz vienu atvērtu un decentralizētu identitātes sistēmu, kas balstīta uz nepatentētu shēmu; aicina Komisiju ierosināt kopējus Savienības standartus dalībvalstu nodrošinātajām sistēmām, jo īpaši attiecībā uz datu aizsardzības standartiem un pārrobežu sadarbību;
 21. aicina Komisiju izvērtēt iespēju noteikt taisnīgus līgumu noteikumus, lai atvieglotu datu apmaiņu un palielinātu pārredzamību nolūkā novērst nelīdzsvarotību tirgus ietekmē; šajā nolūkā ierosina izpētīt iespējas, kā veicināt datu sadarbību, starpsavienojamību un pārnesamību; norāda, ka datu apmaiņa būtu jāpapildina ar atbilstošiem un piemērotiem aizsardzības pasākumiem, tostarp efektīvu personas datu anonimizāciju;
 22. iesaka digitālo pakalpojumu tiesību aktā noteikt, ka platformām ar būtisku ietekmi tirgū ir jānodrošina lietotņu saskarne, ar kuras starpniecību trešās personas platformas un to lietotāji var mijiedarboties ar tās platformas galvenajām funkcijām un lietotājiem, kura nodrošina lietotņu saskarni, tostarp trešo personu pakalpojumiem, kas izstrādāti, lai uzlabotu un pielāgotu lietotāja pieredzi, jo īpaši izmantojot pakalpojumus, kas ļauj pielāgot privātuma iestatījumus, kā arī satura pārraudzīšanas iestatījumus; ierosina, lai platformas publiski dokumentētu visas lietotņu saskarnes, ko tās dara pieejamas, lai nodrošinātu pakalpojumu sadarbību un savienojamību;
 23. no otras puses, stingri uzskata, ka platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū un kuras nodrošina lietotņu saskarni, nedrīkst kopīgot, saglabāt, izteikt naudā vai izmantot datus, ko tās saņem no trešo personu pakalpojumiem;
 24. uzsver, ka sadarbības un savienojamības pienākumi nedrīkst ierobežot, kavēt vai novilcināt satura mitināšanas platformu spēju atrisināt drošības problēmas, kā arī nepieciešamības dēļ novērst drošības problēmas nedrīkst nepamatoti tikt apturēta lietotņu saskarnes darbība, kas nodrošina sadarbību un savienojamību;
 25. atgādina, ka noteikumos par sadarbību un savienojamību ir jāievēro visi attiecīgie datu aizsardzības tiesību akti; šajā sakarībā iesaka noteikt digitālo pakalpojumu tiesību aktā pienākumu platformām nodrošināt Vispārīgās datu aizsardzības regulas 20. panta 2. punktā paredzēto datu pārnesamības noteikumu tehnisko īstenojamību;
 26. prasa, lai satura mitināšanas platformas sniegtu lietotājiem reālu izvēli par to, vai dot iepriekšēju piekrišanu tam, ka tiek izrādīta mērķorientēta reklāma, pamatojoties uz lietotāja iepriekšēju mijiedarbību ar saturu tajā pašā satura mitināšanas platformā vai trešo personu tīmekļa vietnēs; uzsver, ka šī izvēle ir jāpauž skaidri un saprotami un tās noraidīšana nedrīkst novest pie tā, ka tiek atspējotas platformas funkcijas; uzsver, ka piekrišanu mērķorientētai reklāmai nedrīkst uzskatīt par brīvu un spēkā esošu, ja piekļuve pakalpojumam ir atkarīga no datu apstrādes; atkārtoti apstiprina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/58/EK¹¹ ir noteikts, ka uz mērķorientētu

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2002. gada 12. jūlijs) 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

reklāmu attiecas piekrišanas lēmums un ka tā citādi ir aizliegta; norāda — tā kā personu darbības tiešsaistē sniedz visaptverošu priekšstatu par lietotāja paradumiem un rada iespēju ar viņu manipulēt, personas datu vispārēja un nediferencēta vākšana par jebkuru digitālā pakalpojuma izmantošanu nesamērīgi apdraud tiesības uz privātumu; apstiprina, ka lietotājiem ir tiesības, izmantojot digitālos pakalpojumus, netikt pakļautiem visaptverošai izsekošanai;

27. aicina Komisiju nodrošināt, ka patērētāji tāpat joprojām var izmantot visas pieslēgtās ierīces funkcijas pat tad, ja viņi atsauc vai nesniedz piekrišanu neoperatīvo datu sniegšanai ierīces ražotājam vai trešām personām; atkārtoti uzsver, ka vispārējiem līguma noteikumiem un nosacījumiem ir jābūt pārredzamiem attiecībā uz iespēju apmainīties ar datiem ar trešām personām un šādas apmaiņas apjomu;
28. turklāt aicina nodrošināt lietotājiem pienācīgu pārredzamību un ietekmi uz kritērijiem, saskaņā ar kuriem saturs tiek pārraudzīts un padarīts viņiem pamanāms; apstiprina, ka tam būtu jāietver arī iespēja atteikties no jebkādas satura pārraudzīšanas, izņemot sakārtošanu hronoloģiskā secībā; norāda, ka platformu nodrošinātajām lietotņu saskarnēm būtu jāļauj lietotājiem saturu pārraudzīt ar pašu izvēlētu programmatūru vai pakalpojumiem;
29. uzsver, ka ir svarīgi, lai digitālo pakalpojumu tiesību akts apliecinātu, ka bērnu aizsardzība tiešsaistes vidē ir juridiski pamatota un efektīva, vienlaikus atturoties uzlikt vispārējus uzraudzības vai filtrēšanas pienākumus, nodrošinot pilnīgu koordināciju un izvairoties no dublēšanās ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu un Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu;
30. atgādina, ka apmaksāta reklāma vai sponsorēta satura izvietošana būtu jāatklāj skaidri, kodolīgi un saprotami; ierosina, ka platformām būtu jādara zināms apmaksātas reklāmas un sponsorēta satura avots; šajā sakarībā ierosina satura mitināšanas platformām publicēt visu sponsorēto saturu un reklāmas un padarīt tos skaidri redzamus saviem lietotājiem publiski pieejamā reklāmas arhīvā, norādot, kas par tiem ir samaksājis, un attiecīgā gadījumā — kura vārdā ir saņemts maksājums; uzsver, ka tas ietver gan tiešos, gan netiešos maksājumus vai jebkādu citu atlīdzību, ko ir saņēmuši pakalpojumu sniedzēji;
31. uzskata — ja attiecīgie dati liecina, ka pastāv būtiskas atšķirības maldinošas reklāmas praksē un īstenošanā starp platformām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, un platformām, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, ir pamatoti apsvērt citas iespējas, lai nodrošinātu atbilstību Savienībā spēkā esošajiem tiesību aktiem; uzsver nepieciešamību nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus reklāmdevējiem no Savienības un reklāmdevējiem no trešām valstīm;

Noteikumi par noteikumiem un nosacījumiem, viedlīgumiem, blokķēdēm un starptautiskajām privāttiesībām

32. konstatē “viedlīgumu”, piemēram, līgumu, kas bez precīza juridiskā pamata ir balstīti uz sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju, skaita pieaugumu;

33. aicina Komisiju novērtēt sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju, tostarp blokķēžu un jo īpaši viedlīgumu, attīstību un izmantošanu, sniegt norādījumus, lai nodrošinātu juridisko noteiktību uzņēmumiem un patērētājiem, konkrēti attiecībā uz likumības jautājumiem, viedlīgumu izpildi pārrobežu situācijās un attiecīgā gadījumā — notarizācijas prasībām, un iesniegt priekšlikumus atbilstošam tiesiskajam regulējumam;
34. uzsver, ka taisnīgums un pamattiesību standartu ievērošana noteikumos un nosacījumos, ko starpnieki piemēro savu pakalpojumu lietotājiem, ir jāizvērtē tiesu iestādēm; uzsver, ka noteikumiem un nosacījumiem, kas nepamatoti ierobežo lietotāju pamattiesības, piemēram, tiesības uz privātumu un vārda brīvību, nevajadzētu būt saistošiem;
35. prasa Komisijai izskatīt kārtību, kā nodrošināt pienācīgu līdzsvaru un vienlīdzību starp viedlīgumu pusēm, ņemot vērā vājākās puses personīgās bažas vai sabiedrības bažas, piemēram, saistībā ar karteļu vienošanos; uzsver nepieciešamību nodrošināt kreditoru tiesību ievērošanu maksātnespējas un pārstrukturēšanas procedūrās; stingri iesaka viedlīgumos iekļaut mehānismus, kas var apturēt un atcelt to izpildi un saistītos maksājumus;
36. prasa Komisijai jo īpaši atjaunināt tās spēkā esošo vadlīniju dokumentu par Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvu 2011/83/ES par patērētāju tiesībām¹², lai precizētu, vai tā uzskata, ka uz viedlīgumiem attiecas minētās direktīvas 3. panta 3. punkta 1. apakšpunktā paredzētais atbrīvojums, un, ja tā ir, tad kādos apstākļos, un lai precizētu jautājumu par atteikuma tiesībām;
37. uzsver, ka blokķēžu tehnoloģijas un jo īpaši viedlīgumi ir jāizmanto saskaņā ar pretmonopola noteikumiem un prasībām, tostarp tiem, kas aizliedz karteļu vienošanās vai saskaņotu praksi;
38. uzskata, ka standarta noteikumiem un nosacījumiem nevajadzētu kavēt Savienības tiesu iestāžu efektīvu pieejamību vai liegt Savienības iedzīvotājiem vai uzņēmumiem tiesības; aicina Komisiju novērtēt, vai datu piekļuves tiesību aizsardzība saskaņā ar starptautiskajām privāttiesībām ir neskaidra un rada neizdevīgus apstākļus Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
39. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt, lai digitālo pakalpojumu izmantošanu Savienībā pilnībā reglamentētu ES tiesību akti un Eiropas tiesu jurisdikcija;
40. turklāt secina, ka leģislatīvi risinājumi šiem jautājumiem būtu jārod Savienības līmenī, ja rīcība starptautiskā līmenī nešķiet iespējama vai ja pastāv risks, ka šāda rīcība prasīs pārāk ilgu laiku, lai sniegtu rezultātus;
41. uzsver, ka pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, nedrīkst būt pienākums liegt vai atspējot piekļuvi informācijai, kas ir likumīga viņu izcelsmes valstī;

¹² OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

o

o o

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un pielikumā izklāstītos sīki izstrādātos ieteikumus Komisijai un Padomei.

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMA PIELIKUMS: SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

A. PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA PRINCIPI UN MĒRĶI

GALVENIE PRIEKŠLIKUMA PRINCIPI UN MĒRĶI:

- Priekšlikumā ir izklāstīti tiesību akti, kas būtu jāiekļauj digitālo pakalpojumu tiesību aktā, un tiesību akti, kas to papildina.
- Priekšlikuma mērķis ir attiecībā uz digitālajiem pakalpojumiem stiprināt civiltiesību un komerciesību noteikumus, kas piemērojami komercvienībām, kuras darbojas tiešsaistē.
- Priekšlikuma mērķis ir stiprināt līgumtiesības un padarīt tās skaidrākas attiecībā uz satura moderāciju un pārraudzīšanu.
- Priekšlikums paredz turpināt risināt jautājumu par nepieņemamiem un negodīgiem noteikumiem un nosacījumiem, ko piemēro digitālajiem pakalpojumiem.
- Priekšlikumā tiek skatīts jautājums par datu vākšanas aspektiem, kas ir pretrunā taisnīgām lietotāju līgumtiesībām, kā arī datu aizsardzības un tiešsaistes konfidencialitātes noteikumiem.
- Priekšlikumā tiek skatīts jautājums par to, cik svarīgi ir taisnīgi īstenot lietotāju tiesības attiecībā uz sadarbību un pārnesamību.
- Priekšlikumā uzsvērts, cik svarīgi ir starptautiski privāttiesību noteikumi, kas nodrošina juridisku skaidrību attiecībā uz neapspriežamiem noteikumiem un nosacījumiem, kurus izmanto tiešsaistes platformas, kā arī tas, cik būtiski ir nodrošināt tiesības piekļūt datiem un piekļuvi tiesu iestādēm.
- Priekšlikumā nav aplūkoti aspekti, kas saistīti ar tiešsaistes tirdzniecības vietu regulējumu, kas tomēr būtu jāņem vērā digitālo pakalpojumu tiesību aktu kopumā, ko ierosinās Komisija.
- Priekšlikumā pievērsta uzmanība nepieciešamībai pienācīgi reglamentēt civiltiesību un komerciesību aspektus sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju, tostarp blokķēžu, jomā un jo īpaši tiek aplūkota nepieciešamība pienācīgi reglamentēt viedlīgumu civiltiesību un komerciesību aspektus.

I. PRIEKŠLIKUMI, KAS JĀIEKĻAU DIGITĀLO PAKALPOJUMU TIESĪBU AKTĀ

Galvenajiem elementiem priekšlikumos, kas jāiekļauj digitālo pakalpojumu tiesību aktā, vajadzētu būt:

Regulai par līgumtiesībām attiecībā uz satura pārvaldību, kurā ir šādi elementi:

- Tā būtu jāpiemēro satura pārvaldībai, tostarp satura moderācijai un pārraudzīšanai, attiecībā uz Savienībā pieejamu saturu.

- Tajā būtu jānosaka samērīgi satura moderācijas principi.
- Tajā būtu jāparedz oficiāli un procesuāli standarti attiecībā uz paziņošanas un rīcības mehānismu, kas ir samērīgi platformai un kaitējuma veidam un ietekmei, efektīvi un nākotnes vajadzībām atbilstoši.
- Tai būtu jānodrošina neatkarīgs strīdu izšķiršanas mehānisms dalībvalstīs, neierobežojot piekļuvi tiesiskajai aizsardzībai.
- Tajā būtu jāietver skaidru rādītāju kopums, ar ko nosaka satura mitināšanas platformu ietekmi tirgū, lai noteiktu, vai atsevišķas satura mitināšanas platformas, kurām nav būtiskas ietekmes tirgū, var atbrīvot no konkrētiem noteikumiem. Šādi rādītāji varētu būt platformas tīkla lielums (lietotāju skaits), tās finansiālā stiprība, piekļuve datiem, vertikālās integrācijas pakāpe vai tehnoloģiskā slazda esamība.
- Tajā būtu jāparedz noteikumi par satura mitināšanas platformu atbildību attiecībā uz tajās pārdotajām vai reklamētajām precēm, ņemot vērā atbalsta darbības MVU, lai mazinātu to slogu, pielāgojoties šai atbildībai.
- Piemērojot atbilstīgus politikas risinājumus, tajā būtu skaidri jānošķir nelikumīgs un kaitīgs saturs. Šajā sakarībā jebkuram digitālo pakalpojumu tiesību aktā paredzētam pasākumam būtu jāattiecas tikai uz nelikumīgu saturu, kā noteikts Savienības un valstu tiesību aktos.
- Tās pamatā vajadzētu būt iedibinātiem principiem piemērojamo tiesību aktu noteikšanai saskaņā ar administratīvajām tiesībām, un, ņemot vērā pieaugošo lietotāju tiesību konverģenci, būtu skaidri jānorāda, ka minētie principi attiecas uz visiem tās darbības jomas aspektiem.
- Tajā būtu pilnībā jāievēro Eiropas Savienības Pamattiesību harta un Savienības noteikumi, kas aizsargā lietotājus un viņu drošību, privātumu un personas datus, kā arī citas pamattiesības.
- Tai būtu jānodrošina dialoga iespējas starp satura mitināšanas platformām ar būtisku ietekmi tirgū un Eiropas struktūru likumīga satura pārvaldības riska uzraudzībai.

Komisijai būtu jāapsver iespējas izveidot Eiropas struktūru, kuras uzdevums būtu nodrošināt atbilstību priekšlikuma noteikumiem, veicot šādus pasākumus:

- regulāri uzraudzīt algoritmus, ko satura mitināšanas platformas izmanto satura pārvaldībai;
- regulāri pārskatīt satura mitināšanas platformu atbilstību regulas noteikumiem, pamatojoties uz satura mitināšanas platformu sniegtajiem pārredzamības ziņojumiem un lēmumu par satura izņemšanu publisko datubāzī, kura jāizveido saskaņā ar digitālo pakalpojumu tiesību aktu;
- sadarboties ar satura mitināšanas platformām attiecībā uz paraugpraksi, lai izpildītu pārredzamības un pārskatatbildības prasības, kas skar noteikumus un nosacījumus, kā arī attiecībā uz paraugpraksi satura moderācijas un paziņošanas un rīcības procedūru īstenošanas jomā;

- īstenot sadarbību un koordināciju ar dalībvalstu iestādēm digitālo pakalpojumu tiesību akta īstenošanā;
- pārvaldīt īpašu fondu, lai palīdzētu dalībvalstīm finansēt regulā apraktīto neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru darbības izmaksas, ko finansē no naudas sodiem, kuri uzlikti satura mitināšanas platformām par digitālo pakalpojumu tiesību akta noteikumu neievērošanu, kā arī no to satura mitināšanas platformu ieguldījuma, kurām ir būtiska ietekme tirgū;
- uzlikt naudas sodus par digitālo pakalpojumu tiesību akta neievērošanu. Naudas sodiem būtu jānonāk īpašajā fondā, kas paredzēts, lai palīdzētu dalībvalstīm finansēt regulā apraktīto strīdu izšķiršanas struktūru darbības izmaksas. Neievērošanas gadījumos būtu jāietver:
 - regulas noteikumu neīstenošana;
 - pārredzamu, pieejamu, taisnīgu un nediskriminējošu noteikumu un nosacījumu nenodrošināšana;
 - piekļuves satura pārvaldības algoritmu pārskatīšanai nesniegšana Eiropas struktūrai;
 - pārredzamības ziņojumu neiesniegšana Eiropas struktūrai;
- publicēt pusgada ziņojumus par visām tās darbībām un ziņot Savienības iestādēm.

Pārredzamības ziņojumi par satura pārvaldību būtu jāizstrādā šādi:

Digitālo pakalpojumu tiesību aktā būtu jāiekļauj noteikumi, kas paredz, ka satura mitināšanas platformām regulāri jāpublicē un jāsniedz Eiropas struktūrai pārredzamības ziņojumi. Šādiem ziņojumiem vajadzētu būt visaptverošiem, izmantojot konsekventu metodiku, un tajos jo īpaši būtu jāiekļauj:

- informācija par satura mitināšanas platformas apstrādātajiem paziņojumiem, tostarp:
 - saņemto paziņojumu kopskaits sadalījumā pēc satura veida un veiktajām darbībām;
 - saņemto paziņojumu skaits sadalījumā pēc iesniedzēju struktūru kategorijām, piemēram, privātpersonām, publiskajām iestādēm vai privātiem uzņēmumiem;
 - izpildīto izņemšanas pieprasījumu kopskaits un kompetentajām iestādēm nodoto satura pieprasījumu kopskaits;
 - saņemto pretpaziņojumu vai pārsūdzību kopskaits, kā arī informācija par to, kā tie ir atrisināti;
 - vidējais laikposms starp publicēšanu, paziņojumu, pretpaziņojumu un rīcību;
- informācija par satura moderācijā nodarbināto darbinieku skaitu, viņu atrašanās vietu, izglītību un valodu prasmēm, kā arī jebkādiem lēmumu pieņemšanā izmantotajiem

algoritmiem;

- informācija par informācijas pieprasījumiem, ko iesniegušas publiskās iestādes, piemēram, par tiesībaizsardzību atbildīgās iestādes, tostarp par pilnībā izpildīto pieprasījumu skaitu, kā arī to pieprasījumu skaitu, kuri nav pilnībā izpildīti vai ir izpildīti tikai daļēji;
- informācija par noteikumu un nosacījumu izpildi un informācija par tiesas lēmumiem, ar kuriem uzdod atcelt un/vai grozīt noteikumus un nosacījumus, ko dalībvalsts uzskata par nelikumīgiem.

Turklāt satura mitināšanas platformām savi lēmumi par satura izņemšanu būtu jāpublicē publiski pieejamā datubāzē, lai palielinātu pārredzamību lietotājiem.

Neatkarīgām strīdu izšķiršanas struktūrām, kas jāizveido saskaņā ar regulu, būtu jāsniedz ziņojumi par tām iesniegto lietu skaitu, tostarp par izskatīto lietu skaitu.

II. PAPILDU PRIEKŠLIKUMI SAISTĪBĀ AR DIGITĀLO PAKALPOJUMU TIESĪBU AKTU

Pasākumos, kas attiecas uz satura pārraudzīšanu, datiem un reklāmu tiešsaistē, pārkāpjot lietotāju taisnīgas līgumtiesības, būtu jāiekļauj:

- Pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu satura mitināšanas platformu īstenoto datu vākšanu, pamatojoties uz lietotāju mijiedarbību ar saturu, kas mitināts satura mitināšanas platformās, nolūkā aizpildīt mērķorientētas reklāmas profilus, jo īpaši nosakot stingrus nosacījumus mērķorientētu personisku reklāmu izmantošanai un pieprasot nodrošināt iespēju lietotājam sniegt brīvu, konkrētu, apzinātu un nepārprotamu iepriekšēju piekrišanu. Piekrišana mērķorientētai reklāmai netiek uzskatīta par brīvu un spēcīgu, ja piekļuve pakalpojumam ir atkarīga no datu apstrādes.
- Satura mitināšanas platformu lietotāji tiek informēti par to, vai uz viņiem attiecas mērķtiecīga reklāma, vai viņi var piekļūt savam profilam, ko izveidojušas satura mitināšanas platformas, un veikt tajā izmaiņas, kā arī viņiem tiek dota iespēja izvēlēties saņemt vai nesaņemt mērķorientētu reklāmu un atsaukt savu piekrišanu tās saņemšanai.
- Satura mitināšanas platformām būtu jādara pieejams to lietotājiem demonstrēta apmaksāta satura un reklāmu arhīvs, tostarp šāda informācija:
 - tas, vai apmaksātais saturs vai sponsorēšana pašlaik ir aktīva vai neaktīva;
 - laikposms, kurā reklāma ar apmaksātu saturu bija aktīva;
 - sponsora vai reklāmas devēja vārds un kontaktinformācija un attiecīgā gadījumā tās personas vārds un kontaktinformācija, kuras vārdā apmaksātais saturs vai reklāma tika izvietota;
 - lietotāju kopskaits, uz kuriem tika vērsta reklāma;
 - informācija par lietotāju grupu, uz kuriem tika vērsta reklāma;

Ceļā uz lietotāju tiesību taisnīgu īstenošanu attiecībā uz sadarbību, savienojamību un pārnesamību būtu jāietver:

- novērtējums par iespēju noteikt taisnīgus līgumu nosacījumus, lai atvieglotu datu apmaiņu ar mērķi novērst nelīdzsvarotību tirgus ietekmē, jo īpaši izmantojot datu sadarbību, savienojamību un pārnesamību;
- prasība, ka platformām ar būtisku ietekmi tirgū ir jānodrošina lietotņu saskarne, ar kuras palīdzību trešo personu platformas un to lietotāji var mijiedarboties ar lietotņu saskarni nodrošinošās platformas galvenajām funkcijām un lietotājiem, tostarp trešo personu pakalpojumiem, kas izstrādāti, lai uzlabotu un pielāgotu lietotāja pieredzi, jo īpaši izmantojot pakalpojumus, kas ļauj pielāgot privātuma iestatījumus, kā arī satura pārraudzīšanas iestatījumus;
- noteikumi, kas nodrošina, ka platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū un kuras nodrošina lietotņu saskarni, nedrīkst kopīgot, saglabāt, izteikt naudā vai izmantot datus, ko tās saņem no trešo personu pakalpojumiem;
- noteikumi, kas nodrošina, ka sadarbības un savienojamības pienākumi nedrīkst ierobežot, kavēt vai novilcināt satura mitināšanas platformu spēju atrisināt drošības problēmas, kā arī nepieciešamība novērst drošības problēmas nedrīkst nepamatoti apturēt lietotņu saskarnes darbību, kas garantē sadarbību un savienojamību;
- noteikumi, kas nodrošina pienākumu platformām garantēt Vispārīgās datu aizsardzības regulas 20. panta 2. punktā paredzēto datu pārnesamības noteikumu tehnisko īstenojamību;
- noteikumi, kas nodrošina, ka satura mitināšanas platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū, publiski dokumentē visas lietotņu saskarnes, ko tās dara pieejamas, lai garantētu pakalpojumu sadarbību un savienojamību.

Sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju, tostarp blokķēžu un jo īpaši viedlīgumu, civiltiesību un komerciesību aspektu pienācīga regulējumā būtu jāietver:

- pasākumi, ar ko nodrošina pienācīgu tiesisko regulējumu digitālo pakalpojumu, tostarp sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju, piemēram, blokķēžu un viedlīgumu, izstrādei un ieviešanai;
- pasākumi, ar kuriem nodrošina, ka viedlīgumi ietver mehānismus, kas var apturēt un atcelt to izpildi, jo īpaši ņemot vērā vajākās puses personīgās bažas vai sabiedrības bažas, piemēram, saistībā ar karteļa vienošanos, un garantējot kreditoru tiesības maksātnespējas un pārstrukturēšanas procedūru gadījumos;
- pasākumi, lai nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru un vienlīdzību starp viedlīgumu pusēm, jo īpaši ņemot vērā mazo uzņēmumu un MVU intereses, attiecībā uz kuriem Komisijai būtu jāizskata, kādu kārtību varētu ieviest;

- esošo vadlīniju par Direktīvu 2011/83/ES atjaunināšana, lai precizētu, vai uz viedlīgumiem attiecas minētās direktīvas 3. panta 3. punkta i) apakšpunktā minētais atbrīvojums, kā arī jautājumi, kas saistīti ar pārrobežu darījumiem, notariālās apstiprināšanas prasībām un atteikuma tiesībām;

Ceļā uz taisnīgiem starptautisko privāttiesību noteikumiem, kas lietotājiem neliedz piekļuvi tiesu iestādēm, būtu:

- jānodrošina, ka standarta noteikumos un nosacījumos nav iekļauti noteikumi, kas reglamentē starptautiskās privāttiesības, kaitējot tiesu iestāžu pieejamībai, jo īpaši efektīvi piemērojot spēkā esošos pasākumus šajā jomā;
- jāietver pasākumi, kas precizē starptautisko privāttiesību noteikumus attiecībā uz platformu datu darbībām, lai tās nekaitētu personām Savienībā;
- jābalstās uz multilaterālismu un, ja iespējams, par tiem jāpanāk vienošanās attiecīgajos starptautiskajos forumos.

Tikai tad, ja pieņemamā termiņā nav iespējams rast risinājumu, kas balstīts uz multilaterālismu, būtu jāierosina veikt Savienības mēroga pasākumus, lai nodrošinātu, ka digitālo pakalpojumu izmantošanu ES pilnībā reglamentē Savienības tiesību akti Savienības tiesu jurisdikcijā.

B. PIEPRASĪTĀ TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA TEKSTS

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULAI

par līgumtiesībām attiecībā uz satura pārvaldību

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Noteikumi un nosacījumi, ko digitālo pakalpojumu sniedzēji piemēro attiecībās ar lietotājiem, bieži vien nav apspriežami, un minētie pakalpojumu sniedzēji var tos vienpusēji mainīt. Ir vajadzīga rīcība likumdošanas līmenī, lai ieviestu standartu minimumu šādiem noteikumiem un nosacījumiem, jo īpaši attiecībā uz satura pārvaldības procesuālajiem standartiem.
- (2) Civiltiesību režīmi, kas reglamentē satura mitināšanas platformu praksi attiecībā uz satura moderāciju, ir balstīti uz konkrētiem nozaru noteikumiem Savienības līmenī, kā arī uz tiesību aktiem, ko dalībvalstis pieņēmušas valsts līmenī, un pastāv ievērojamas atšķirības saistībās, ko minētie civiltiesību režīmi uzliek satura mitināšanas platformām un to izpildes mehānismiem.
- (3) Civiltiesību režīmu, kuri regulē satura mitināšanas platformu veikto satura moderāciju, sadrumstalotība ne tikai rada juridisko nenoteiktību, kas varētu novest pie tā, ka šādas platformas ievieš stingrāku praksi, nekā nepieciešams, lai samazinātu riskus, ko rada to pakalpojuma izmantošana, bet arī noved pie digitālā vienotā tirgus sadrumstalotības, kas kavē izaugsmi un inovāciju un Eiropas uzņēmumu attīstību digitālajā vienotajā tirgū.
- (4) Ņemot vērā digitālā vienotā tirgus sadrumstalotības kaitīgo ietekmi un no tās izrietošo juridisko nenoteiktību uzņēmumiem un patērētājiem, satura mitināšanas starptautisko raksturu, lielo moderējama satura apjomu un dažu satura mitināšanas platformu, kas atrodas ārpus Savienības, būtisko ietekmi tirgū, dažādie jautājumi, kas rodas saistībā ar satura mitināšanu, ir jāregulē tādā veidā, kas ietver pilnīgu saskaņošanu, un tādējādi ar regulas starpniecību.
- (5) Skarot attiecības ar lietotājiem, šajā regulā būtu jānosaka standartu minimums satura mitināšanas platformu noteikumu un nosacījumu taisnīgumam, pārredzamībai un pārskatatbildībai. Noteikumiem un nosacījumiem vajadzētu būt skaidriem, pieejamiem, saprotamiem un nepārprotamiem un tajos būtu jāiekļauj pārredzami, saistoši un vienoti satura moderācijas standarti un procedūras, kam būtu jāgarantē pieejamu un neatkarīgu

tiesiskās aizsardzības līdzekļu iespējas izmantošana un pamattiesību ievērošana.

- (6) Uz lietotāju mērķorientēta satura izcelšana, pamatojoties uz šādā saturā paustajiem viedokļiem vai nostājām, ir viena no visnelabvēlīgākajām praksēm digitālajā sabiedrībā, jo īpaši gadījumos, kad šāda satura pamanāmība tiek palielināta, balstoties uz lietotāja iepriekšējo mijiedarbību ar citu izceltu saturu un nolūkā optimizēt lietotāju profilus mērķorientētām reklāmām.
- (7) Atgādina, ka algoritmi, kas lemj par meklēšanas rezultātu ranžējumu, ietekmē individuālo un sociālo saziņu un mijiedarbību un var ietekmēt viedokļu veidošanos, jo īpaši plašsaziņas līdzekļu satura gadījumā.
- (8) Lai cita starpā garantētu, ka lietotāji var īstenot savas tiesības, būtu viņiem jānodrošina pienācīga pārredzamība un ietekme uz viņiem pamanāma satura pārraudzīšanu, tostarp iespēja atteikties no jebkādas satura pārraudzīšanas, izņemot sakārtošanu hronoloģiskā secībā. Proti, lietotāji nebūtu jāpakļauj satura pārraudzīšanai bez brīvi sniegtas, konkrētas, apzinātas un nepārprotamas iepriekšējas piekrišanas. Piekrišana mērķorientētai reklāmai nebūtu jāuzskata par brīvu un spēcīgu, ja piekļuve pakalpojumam ir atkarīga no datu apstrādes.
- (9) Lietotāja vispārīga piekrišana satura mitināšanas platformu noteikumiem un nosacījumiem vai jebkādam citam vispārīgam to noteikumu aprakstam, kuri attiecas uz satura pārvaldību, ko veic satura mitināšanas platformas, nebūtu jāuzskata par pietiekamu piekrišanu, lai lietotājam automātiski izrādītu pārraudzītu saturu.
- (10) Šī regula satura mitināšanas platformām neuzliek par pienākumu izmantot jebkāda veida automatizētu *ex-ante* satura kontroli, ja vien spēcīgajos Savienības tiesību aktos nav noteikts citādi, un nodrošina, ka satura moderācijas procedūras, ko platformas izmanto brīvpriekšīgi, nenoved pie *ex-ante* kontroles pasākumiem, kuru pamatā ir automatizēti rīki vai satura augšupielādēta satura filtrēšana.
- (11) Šajā regulā būtu jāiekļauj arī noteikumi, kas vērsti pret diskriminējošu satura moderācijas praksi, izmantošanu vai izslēgšanu satura moderācijas nolūkā, jo īpaši tad, ja lietotāja radīts saturs tiek izņemts, pamatojoties uz lietotāja izskatu, etnisko izcelsmi, dzimumu, seksuālo orientāciju, reliģiju vai pārliecību, invaliditāti, vecumu, grūtniecību vai bērnu audzināšanu, valodu vai sociālo grupu.
- (12) Tiesības izdot paziņojumu saskaņā ar šo regulu būtu jāsauglabā jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, tostarp publiskām struktūrām, kam saturs tiek sniegts ar tīmekļa vietnes vai lietotnes starpniecību.
- (13) Pēc paziņojuma izdošanas satura mitināšanas platformai būtu par to un jo īpaši par paziņojuma iemeslu un veicamo darbību jāinformē augšupielādētājs, un jāsniedz tam informācija par procedūru, tostarp par pārsūdzības procedūru un iespēju nodot lietu neatkarīgām strīdu izšķiršanas struktūrām, kā arī par pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem nepatiesu ziņojumu gadījumā. Tomēr šāda informācija nebūtu jāsniedz, ja publiskās iestādes ir informējušas satura mitināšanas platformu par tiesībaizsardzības iestāžu tobrīd veiktām izmeklēšanām. Šādā gadījumā attiecīgajām iestādēm būtu saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem jāinformē augšupielādētājs par paziņojuma izdošanu.

- (14) Visas iesaistītās puses būtu jāinformē par lēmumu attiecībā uz paziņojumu. Iesaistītajām pusēm sniegtajā informācijā papildus lēmuma iznākumam būtu jāiekļauj arī vismaz lēmuma pamatojums un tas, vai lēmumu pieņēmis vienīgi cilvēks, kā arī attiecīgā informācija par pārskatīšanu vai tiesiskās aizsardzības līdzekļiem.
- (15) Saturs būtu jāuzskata par acīmredzami nelikumīgu, ja nepārprotami un bez padziļinātas analīzes tiek konstatēts, ka tas pārkāpj noteikumus par tiešsaistes satura likumību.
- (16) Ņemot vērā satura mitināšanas tūlītējo raksturu un satura augšupielādes bieži vien īslaicīgo mērķi, ir jāizveido neatkarīgas strīdu izšķiršanas struktūras, lai nodrošinātu ātru un efektīvu ārpustiesas aizsardzību. Šādām struktūrām vajadzētu būt pilnvarotām izšķirt strīdus par lietotāja augšupielādēta satura likumību un noteikumu un nosacījumu pareizu piemērošanu. Tomēr minētajam procesam nebūtu jāliedz lietotājam tiesības uz tiesu pieejamību un turpmāku tiesisko aizsardzību.
- (17) Neatkarīgu strīdu izšķiršanas struktūru izveide varētu atvieglot tiesu noslogojumu, nodrošinot ātru strīdu par satura pārvaldības lēmumiem izšķiršanu, neskarot tiesības vērsties tiesā. Ņemot vērā to, ka satura mitināšanas platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū, jo īpaši var gūt labumu no neatkarīgu strīdu izšķiršanas struktūru izveides, būtu pamatoti, ka tās sniegtu ieguldījumu šādu struktūru finansēšanā. Šis fonds būtu neatkarīgi jāpārvalda Eiropas struktūrai, lai palīdzētu dalībvalstīm finansēt neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru darbības izmaksas. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šādām struktūrām ir pietiekami resursi, lai nodrošinātu to kompetenci un neatkarību.
- (18) Lietotājiem vajadzētu būt tiesībām vērsties taisnīgā un neatkarīgā strīdu izšķiršanas struktūrā, kas būtu alternatīvs strīdu izšķiršanas mehānisms, lai apstrīdētu lēmumu, ko satura mitināšanas platforma pieņēmusi pēc paziņojuma par viņu augšupielādēto saturu. Paziņojuma iesniedzējiem vajadzētu būt šādām tiesībām, ja tiem attiecībā uz šo saturu ir tiesības celt prasību civilprocesā.
- (19) Attiecībā uz jurisdikciju kompetentajai neatkarīgajai strīdu izšķiršanas struktūrai vajadzētu atrasties tajā dalībvalstī, kurā ir augšupielādēts saturs, kas ir strīda priekšmets. Fiziskām personām vienmēr vajadzētu būt iespējai iesniegt sūdzības savas dzīvesvietas dalībvalsts neatkarīgajai strīdu izšķiršanas struktūrai.
- (20) Trauksmes celšana palīdz novērst tiesību aktu pārkāpumus un atklāt draudus vai kaitējumu vispārējām interesēm, kas citādi paliktu neatklāti. Trauksmes cēlēju aizsardzības nodrošināšanai ir svarīga nozīme, aizsargājot vārda brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un sabiedrības tiesības piekļūt informācijai. Tāpēc attiecīgajiem šīs regulas pārkāpumiem būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937¹. Līdz ar to minētā direktīva būtu jāgroza.
- (21) Šajā regulā būtu jāiekļauj pienākums ziņot par tās īstenošanu un saprātīgā termiņā to pārskatīt. Šajā nolūkā neatkarīgajām strīdu izšķiršanas struktūrām, ko dalībvalstis izveido saskaņā ar šo regulu, būtu jāsniedz ziņojumi par tām iesniegto lietu skaitu, pieņemtajiem lēmumiem, vajadzības gadījumā anonimizējot personas datus, tostarp izskatīto lietu skaitu, datiem par sistēmiskām problēmām, tendencēm un tādu platformu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

atklāšanu, kuras nepilda neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru lēmumus.

- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, izveidot tiesisko regulējumu līgumtiesībām attiecībā uz satura pārvaldību Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet mēroga un ietekmes dēļ to var labāk sasniegt ES līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tādus pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (23) Rīcība Savienības līmenī, kā izklāstīts šajā regulā, tiktu būtiski uzlabota, izveidojot Savienības struktūru, kuras uzdevums būtu pienācīgi uzraudzīt un nodrošināt satura mitināšanas platformu atbilstību šīs regulas noteikumiem. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāapsver iespējas iecelt esošu vai jaunu Eiropas aģentūru vai Eiropas struktūru vai koordinēt tīklu vai valstu iestādes, lai pārskatītu atbilstību standartiem, kas noteikti satura pārvaldībai, pamatojoties uz pārredzamības ziņojumiem un satura mitināšanas platformu izmantoto algoritmu uzraudzību satura pārvaldības nolūkā (tālāk tekstā "Eiropas struktūra").
- (24) Lai nodrošinātu, ka tiek izvērtēti ar satura izcelšanu saistītie riski satura mitināšanas platformās, kurām ir būtiska ietekme tirgū, Eiropas struktūrai kopā ar attiecīgajām valstu iestādēm reizi pusgadā būtu jāīsteno dialogs par likumīga satura pārvaldības politikas ietekmi uz pamattiesībām.
- (25) Kā noteikts Līgumos, šajā regulā ir ievērotas visas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības, brīvības un principi, jo īpaši vārda un informācijas brīvība un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis

Šīs regulas mērķis ir veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, paredzot noteikumus, lai garantētu taisnīgu līgumtiesību pastāvēšanu attiecībā uz satura pārvaldību un nodrošinātu neatkarīgus strīdu izšķiršanas mehānismus attiecībā uz satura pārvaldību.

2. pants

Piemērošanas joma

1. Šo regulu piemēro satura mitināšanas platformām, kas mitina un pārvalda saturu, kurš ir publiski pieejams tīmekļa vietnēs vai ar lietotņu starpniecību Savienībā, neatkarīgi no satura mitināšanas platformas dibināšanas vai reģistrācijas vietas vai galvenās uzņēmējdarbības vietas.
2. Šo regulu nepiemēro satura mitināšanas platformām, kas:
 - (a) ir nekomerciāla rakstura; vai

(b) kam ir mazāk nekā [100 000]² lietotāju.

3. pants Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “satura mitināšanas platforma” ir informācijas sabiedrības pakalpojums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta³ nozīmē, kura galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir ļaut reģistrētiem vai neregistrētiem lietotājiem augšupielādēt saturu izrādīšanai publiski pieejamā tīmekļa vietnē vai lietotnē;
- (2) “satura mitināšanas platforma ar būtisku ietekmi tirgū” ir satura mitināšanas platforma, kurai ir vismaz divi no šādiem raksturlielumiem:
 - (a) spēja attīstīt vai saglabāt lietotāju bāzi tīkla ietekmes dēļ, kas rada tehnoloģisko slazdu ievērojama daļai lietotāju, vai tās pozīcijas dēļ pakārtotajā tirgū, kura ļauj radīt ekonomisko atkarību;
 - (b) tai pieder ievērojama tirgus daļa, ko nosaka vai nu pēc aktīvo lietotāju skaita, vai pēc platformas kopējā gada apgrozījuma;
 - (c) tā ir integrēta savas grupas vai mātesuzņēmuma kontrolētā uzņēmējdarbības vai tīkla vidē, ļaujot izmantot tirgus ietekmi blakustirgū;
 - (d) tai ir piekļuves pārvaldītāja loma attiecībā uz visu satura vai informācijas kategoriju;
 - (e) tai ir piekļuve liela apjoma augstas kvalitātes personas datu, ko vai nu ir snieguši lietotāji, vai kas ir iegūti, uzraugot lietotāju paradumus tiešsaistē, un šādi dati ir nepieciešami, lai sniegtu un uzlabotu līdzīgu pakalpojumu, kā arī potenciālajiem konkurentiem ir grūti tiem piekļūt vai tos pavairot;
- (3) “saturs” ir jebkurš jēdziens, ideja, izpaušmes veids vai informācija jebkādā formātā, piemēram, teksts, attēli, audio un video;
- (4) “nelikumīgs saturs” ir jebkāds saturs, kas neatbilst Savienības tiesību aktiem vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tas mitināts;
- (5) “satura pārvaldība” ir satura moderācija un pārraudzīšana satura mitināšanas platformās;
- (6) “satura moderācija” ir prakse uzraudzīt un piemērot iepriekš noteiktu noteikumu un vadlīniju kopumu lietotāju radītam, publicētam vai kopīgotam saturam, lai nodrošinātu,

² Nosakot lietotāju skaitu, Komisijai būtu jāņem vērā MVU un jaunuzņēmumu situācija.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2015. gada 9. septembris) (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

ka tas atbilst juridiskajām un regulatīvajām prasībām, Kopienas pamatnostādnēm un noteikumiem un nosacījumiem, kā arī jebkuriem izrietošiem platformas veiktiem pasākumiem, piemēram, satura izņemšanai vai lietotāja konta dzēšanai vai darbības apturēšanai, izmantojot automatizētus līdzekļus vai cilvēku līdzdalību;

- (7) “satura pārraudzīšana” ir prakse izvēlēties, optimizēt un ieteikt saturu, kā arī noteikt satura prioritātes, pamatojoties uz individuāliem lietotāju profiliem, lai to izrādītu tīmekļa vietnē vai lietotnē;
- (8) “noteikumi un nosacījumi” ir visi noteikumi, nosacījumi vai specifikācijas neatkarīgi no to nosaukuma vai veida, kas reglamentē līgumattiecības starp satura mitināšanas platformu un tās lietotājiem un ko satura mitināšanas platforma nosaka vienpusēji;
- (9) “lietotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto satura mitināšanas platformas sniegtos pakalpojumus vai mijiedarbojas ar saturu, kas mitināts šādā platformā;
- (10) “augšupielādētājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas pievieno saturu satura mitināšanas platformai neatkarīgi no tā, vai tas ir redzams citiem lietotājiem;
- (11) “paziņojums” ir oficiāls paziņojums, kurā apstrīdēta satura atbilstība juridiskajām un regulatīvajām prasībām, Kopienas pamatnostādnēm un noteikumiem un nosacījumiem.

4. pants

Satura pārvaldības principi

1. Satura pārvaldību veic taisnīgi, likumīgi un pārredzami. Satura pārvaldības prakse ir piemērota, samērīga ar satura veidu un apjomu, atbilstīga un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams saistībā ar mērķiem, kuru nolūkā saturs tiek pārvaldīts. Satura mitināšanas platformas ir atbildīgas par to, lai to īstenotā satura pārvaldības prakse būtu taisnīga, pārredzama un samērīga.
2. Satura mitināšanas platformas nedrīkst lietotājus pakļaut diskriminējošai praksei, izmantošanai vai izslēgšanai satura moderācijas nolūkā, piemēram, lietotāja radīta satura izņemšanai, pamatojoties uz lietotāja izskatu, etnisko izcelsmi, dzimumu, seksuālo orientāciju, reliģiju vai pārliecību, invaliditāti, vecumu, grūtniecību vai bērnu audzināšanu, valodu vai sociālo grupu.
3. Satura mitināšanas platformas sniedz lietotājiem pietiekamu informāciju par to satura pārraudzīšanas profiliem un individuālajiem kritērijiem, saskaņā ar kuriem satura mitināšanas platformas tiem pārrauga saturu, tostarp informāciju par to, vai tiek izmantoti algoritmi, un to mērķiem.
4. Satura mitināšanas platformas nodrošina lietotājiem pienācīgu ietekmi uz viņiem redzamā satura pārraudzīšanu, tostarp izvēli atteikties no satura pārraudzīšanas vispār. Proti, lietotāji netiek pakļauti satura pārraudzīšanai bez brīvi sniegtas, konkrētas, apzinātas un nepārprotamas iepriekšējas piekrišanas.

5. pants

Strukturēts dialogos par riskiem, kas saistīti ar satura pārvaldību

Īstenojot strukturētu dialogu par riskiem ar Eiropas struktūru un attiecīgajām valstu iestādēm satura mitināšanas platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū, divreiz gadā iesniedz Eiropas struktūrai ziņojumu par ietekmi uz pamattiesībām un riska pārvaldību saistībā ar to satura pārvaldības politiku, izklāstot, kā tās mazina minētos riskus.

6. pants

Pārredzamības pienākums

1. Digitālo pakalpojumu sniedzēji veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai varētu atklāt informāciju par finansējumu jebkādām interešu grupām, ar kurām pakalpojumu sniedzēju digitālo pakalpojumu lietotāji ir saistīti, un informāciju par attiecību veidu starp šādām interešu grupām un lietotājiem. Šāda atklāšana ļauj noteikt juridiski atbildīgo personu.
2. Komerčiālo digitālo pakalpojumu sniedzēji, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības, ieceļ juridisko pārstāvi lietotāju interešu nodrošināšanai Savienībā un dara minētā pārstāvja kontaktinformāciju redzamu un pieejamu savās tiešsaistes platformās.

7. pants

Tiesības izdot paziņojumus

1. Tiesības izdot paziņojumu saskaņā ar šo regulu ir jebkurai fiziskai vai juridiskai personai vai publiskai struktūrai, kam saturs tiek nodrošināts ar tīmekļa vietnes, lietotnes vai cita veida programmatūras starpniecību.
2. Dalībvalstis paredz sankcijas, ja persona, kas rīkojas nolūkos, kuri saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesionālo darbību, sistemātiski un atkārtoti iesniedz nepatiesus paziņojumus. Šādas sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

8. pants

Paziņošanas procedūras

Satura mitināšanas platformas savos noteikumos iekļauj skaidru, pieejamu, saprotamu un nepārprotamu informāciju par paziņošanas procedūrām, jo īpaši norādot:

- (a) maksimālo termiņu, kurā attiecīgā satura augšupielādētājs ir jāinformē par paziņošanas procedūru;
- (b) termiņu, kurā augšupielādētājs var iesniegt pārsūdzību;
- (c) termiņu, kurā satura mitināšanas platformai ir ātri jāapstrādā paziņojums un jāpieņem lēmums;
- (d) termiņu, kurā satura mitināšanas platformai jāinformē abas puses par lēmuma iznākumu, tostarp par veiktās darbības pamatojumu.

9. pants
Paziņojumu saturs

1. Paziņojums attiecībā uz saturu ietver vismaz šādu informāciju:
 - (a) saiti uz attiecīgo saturu un attiecīgā gadījumā, piemēram, attiecīgo videoierakstu un laika zīmogu;
 - (b) paziņojuma iemeslu;
 - (c) pierādījumus, kas pamato paziņojumā pausto izteikumu;
 - (d) paziņotāja apliecinājumu, kā arī
 - (e) personas tiesību vai intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma gadījumā — paziņotāja identitāti.
2. Pirmā punkta e) apakšpunktā minēto pārkāpumu gadījumā paziņotājs ir persona, kuru skar personas tiesību pārkāpums, vai pārkāpto intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks, vai kāds, kas rīkojas minētās personas vārdā.

10. pants
Informācija augšupielādētājam

1. Pēc paziņojuma izdošanas un pirms jebkāda lēmuma pieņemšanas par saturu attiecīgā satura augšupielādētājs saņem šādu informāciju:
 - (a) paziņojuma un satura mitināšanas platformas iespējamās rīcības iemeslu;
 - (b) pietiekamu informāciju par procedūru, kas jāievēro;
 - (c) informāciju par 3. punktā paredzētajām tiesībām uz atbildi, kā arī
 - (d) informāciju par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem nepatiesu paziņojumu gadījumā.
2. Pirmajā punktā prasītā informācija netiek sniegta, ja publiskās iestādes ir informējušas satura mitināšanas platformu par tiesībaizsardzības iestāžu tobrīd veiktām izmeklēšanām.
3. Augšupielādētājam ir tiesības atbildēt satura mitināšanas platformai pretpaziņojuma veidā. Satura mitināšanas platforma, pieņemot lēmumu par veicamo darbību, ņem vērā augšupielādētāja atbildi.

11. pants
Lēmumi par paziņojumiem

1. Satura mitināšanas platforma nodrošina, ka lēmumus par paziņojumiem pēc nepieciešamās izmeklēšanas bez liekas kavēšanās pieņem kvalificēts personāls.
2. Pēc paziņojuma saņemšanas satura mitināšanas platforma nekavējoties lemj par to, vai izņemt, dzēst vai atspējot saturu, uz kuru attiecas paziņojums, ja šāds saturs neatbilst

juridiskajām prasībām. Neskarot 14. panta 2. punktu, tas, ka satura mitināšanas platforma ir atzinusi konkrētu saturu par neatbilstošu, nekādā gadījumā automātiski nenoved pie tā, ka cita lietotāja saturs tiek izņemts, dzēsts vai padarīts nepieejams.

12. pants

Informācija par lēmumiem

Tiklīdz satura mitināšanas platforma ir pieņēmusi lēmumu, tā informē visas paziņošanas procedūrā iesaistītās puses par lēmuma iznākumu, skaidrā un saprotamā veidā sniedzot šādu informāciju:

- (a) pieņemtā lēmuma iemeslus;
- (b) to, vai lēmumu ir pieņēmis vienīgi cilvēks, vai arī lēmums ir pieņemts ar algoritma atbalstu;
- (c) informāciju par pārskatīšanas iespēju, kā minēts 13. pantā, un par jebkurai pusei pieejamo tiesisko aizsardzību.

13. pants

Lēmumu pārskatīšana

- 1. Satura mitināšanas platformas var nodrošināt mehānismu, kas ļauj lietotājiem pieprasīt to pieņemto lēmumu pārskatīšanu.
- 2. Satura mitināšanas platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū, nodrošina 1. punktā minēto pārskatīšanas mehānismu.
- 3. Visos gadījumos galīgo lēmumu par pārskatīšanu pieņem cilvēks.

14. pants

Satura izņemšana

- 1. Neskarot tiesas vai administratīvos rīkojumus attiecībā uz saturu tiešsaistē, saturs, par kuru ir izdots paziņojums, paliek redzams, kamēr vēl nav veikts tā likumības novērtējums.
- 2. Satura mitināšanas platformas rīkojas ātri, lai padarītu nepieejamu vai izņemtu acīmredzami nelikumīgu saturu.

15. pants

Neatkarīga strīdu izšķiršana

- 1. Dalībvalstis nodrošina neatkarīgas strīdu izšķiršanas struktūras, lai garantētu ātru un efektīvu ārpustiesas aizsardzību gadījumos, kad tiek pārsūdzēti lēmumi par satura moderāciju.
- 2. Neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru sastāvā ir neatkarīgi juridiskie eksperti, kuru uzdevums ir izšķirt satura mitināšanas platformu un lietotāju strīdus par attiecīgā satura atbilstību juridiskajām un regulatīvajām prasībām, Kopienas pamatnostādņem un

noteikumiem un nosacījumiem.

3. Strīda par satura moderāciju nodošana neatkarīgai strīdu izšķiršanas struktūrai neizslēdz to, ka lietotājs var turpmāk vērsties tiesā, ja vien strīds nav atrisināts, savstarpēji vienojoties.
4. Satura mitināšanas platformas, kurām ir būtiska ietekme tirgū, sniedz finansiālu ieguldījumu neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru darbības izmaksu segšanā, izmantojot īpašu fondu, ko pārvalda Eiropas struktūra, lai palīdzētu dalībvalstīm finansēt minētās struktūras. Dalībvalstis garantē, ka neatkarīgām strīdu izšķiršanas struktūrām tiek nodrošināti pietiekami resursi, lai tās varētu īstenot savas pilnvaras un darboties neatkarīgi.

16. pants

Neatkarīgas strīdu izšķiršanas procedūras noteikumi

1. Augšupielādētājam, kā arī trešai personai, piemēram, ombudam, kam ir likumīgas intereses rīkoties, ir tiesības satura moderācijas lietu nodot kompetentajai neatkarīgajai strīdu izšķiršanas struktūrai, ja satura mitināšanas platforma ir nolēmusi saturu izņemt vai dzēst vai atspējot piekļuvi tam, vai citādi rīkoties veidā, kas ir pretrunā augšupielādētāja izvēlētajai darbībai, kuru tas ir norādījis, vai ar minēto saturu tiek pārkāptas pamattiesības.
2. Ja satura mitināšanas platforma ir nolēmusi nedzēst saturu, uz kuru attiecas paziņojums, paziņotājam ir tiesības vērsties ar šo jautājumu kompetentajā neatkarīgajā strīdu izšķiršanas struktūrā ar nosacījumu, ka paziņotājam attiecībā uz konkrēto saturu ir tiesības celt prasību civilprocesā.
3. Attiecībā uz jurisdikciju kompetentā neatkarīgā strīdu izšķiršanas struktūra ir struktūra, kas atrodas dalībvalstī, kurā ir augšupielādēts saturs, kas ir strīda priekšmets. Visos gadījumos fiziskām personām tiek atļauts iesniegt sūdzības savas dzīvesvietas dalībvalsts neatkarīgajai strīdu izšķiršanas struktūrai.
4. Ja paziņotājam ir tiesības satura moderācijas lietu nodot neatkarīgai strīdu izšķiršanas struktūrai saskaņā ar 2. punktu, paziņotājs vai augšupielādētājs, ja tas izmanto pakalpojumu nekomerciālos nolūkos, var nodot lietu neatkarīgajai strīdu izšķiršanas struktūrai, kas atrodas tā pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī.
5. Ja satura moderācijas lieta attiecībā uz to pašu jautājumu ir nodota izskatīšanai citā neatkarīgā strīdu izšķiršanas struktūrā, neatkarīgā strīdu izšķiršanas struktūra var apturēt procedūru attiecībā uz lietas nodošanu izskatīšanai. Ja uz jautājumu par satura moderāciju attiecas neatkarīgas strīdu izšķiršanas struktūras ieteikumi, neatkarīgā strīdu izšķiršanas struktūra var atteikties apsvērt lietu nodot izskatīšanai.
6. Dalībvalstis paredz visus pārējos noteikumus un procedūras, kas vajadzīgi to jurisdikcijā esošajām neatkarīgajām strīdu izšķiršanas struktūrām.

17. pants

Personas dati

Jebkāda atbilstīgi šai regulai veikta datu apstrāde tiek veikta, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2016/679⁴ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK⁵.

18. pants

Ziņošana par pārkāpumiem un ziņojošo personu aizsardzība

Ziņošanai par šīs regulas pārkāpumiem un personām, kas ziņo par šādiem pārkāpumiem, piemēro Direktīvu (ES) 2019/1937.

19. pants

Grozījumi Direktīvā (ES) 2019/1937

Direktīvu (ES) 2019/1937 groza šādi:

- (1) 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā pievieno šādu punktu:

“xi) tiešsaistes satura pārvaldība;”

- (2) Pielikuma I daļai pievieno šādu punktu:

“K. 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta xi) daļa – tiešsaistes satura pārvaldība.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula [XXX] par līgumtiesībām attiecībā uz satura pārvaldību.”

20. pants

Ziņošana, novērtēšana un pārskatīšana

1. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju par šīs regulas īstenošanu un piemērošanu. Pamatojoties uz sniegto informāciju un sabiedrisko apspriešanos, Komisija līdz... [trīs gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā] iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu un piemērošanu un apsver papildu pasākumu nepieciešamību, tostarp vajadzības gadījumā šīs regulas grozījumus.
2. Neskarot citos Savienības tiesību aktos noteiktos ziņošanas pienākumus, dalībvalstis katru gadu iesniedz Komisijai šādu statistiku:
 - (a) neatkarīgām strīdu izšķiršanas struktūrām nodoto strīdu skaitu un apstrīdētā satura

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

veidus;

- (b) neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru izskatīto lietu skaitu, kas iedalīts kategorijās pēc iznākuma.

21. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no XX.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

PASKAIDROJUMS

Digitālo pakalpojumu raksturs Eiropas Savienībā krasi mainās, un tas notiek dramatiskā tempā. Pašreizējais tiesiskais regulējums attiecībā uz digitālajiem pakalpojumiem iekšējā tirgū tika izveidots 2000. gadā. Kopš tā laika uzņēmējdarbības modeļu, tehnoloģiju un sociālās realitātes attīstība ir gājusi tiktāl, ka ir vispusīgi jāatjaunina noteikumi un tiesību akti, kas reglamentē digitālo pakalpojumu sniegšanu Eiropas Savienībā.

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja savās politikas pamatnostādnēs paziņoja par digitālo pakalpojumu tiesību aktu, lai pielāgotu Savienības tiesisko regulējumu jaunajai sociālajai realitātei un uzņēmējdarbības modeļiem digitālajā ekonomikā 21. gadsimtā. Šādas iniciatīvas nepieciešamība kļūst acīmredzama, ņemot vērā to, ka vairākas dalībvalstis sāk veikt likumdošanas pasākumus valsts līmenī, risinot jautājumus, kas tieši attiecas uz digitālo pakalpojumu sniegšanu Eiropas Savienībā. Tomēr, kad dalībvalstis veic pasākumus, lai novērstu problēmas, kurām ir pārrobežu raksturs, sadrumstalotais noteikumu kopums visā Savienībā ir ne tikai neefektīvs, bet arī īpaši kaitē Eiropas uzņēmumiem, kavējot izaugsmi digitālajā vienotajā tirgū. Lai nodrošinātu digitālo pakalpojumu vienotā tirgus pareizu darbību, kā paredzēts LESD 114. pantā, ir jāatjaunina civiltiesību un komerciesību noteikumi, kas piemērojami komercvienībām, kuras darbojas tiešsaistē.

Pēdējās desmitgades laikā arvien vairāk sociālo un komerciālo darbību notiek tiešsaistes platformās, kas darbojas kā satura, pakalpojumu un preču starpnieki. Turklāt sociālie plašsaziņas līdzekļi un sadarbīgās ekonomikas pakalpojumi nojauc robežas starp satura un pakalpojumu sniedzējiem un patērētājiem, un to nodrošināšana ir kļuvusi horizontāla un izklidēta, nevis vertikāla un lineāra. Tā kā satura mitināšanas platformas kļūst par dominējošo formātu satura un pakalpojumu apmaiņai, uzmanības centrā ir nonācis jautājums par cīņu pret nelikumīgām darbībām.

Turklāt tas, ka dominējošās platformas ir ieguvušas būtisku ietekmi tirgū, ir radījis situāciju, kurā “uzvarētājs paņem visu”, un tirgu veido neliels skaits dalībnieku, no kuriem katrs dominē pār saviem konkurentiem un uzspiež savu uzņēmējdarbības praksi lietotājiem. Pašreizējie tiesiskie režīmi paredz ierobežotu regulatīvo uzraudzību pār to, kā satura mitināšanas platformas vērsas pret nelikumīgām darbībām. Tādējādi rodas situācija, kad tiesību aktu izpilde, no vienas puses, un pamattiesību aizsardzība, no otras puses, paliek privātu uzņēmumu ziņā. Ņemot vērā to, ka vārda brīvību aizsargā Eiropas Pamattiesību hartas 11. pants, Savienības tiesību aktiem ir jāgarantē pārredzamas satura moderācijas procedūras, kas ļauj visām iesaistītajām pusēm vērsties tiesā.

Referents uzskata, ka digitālo pakalpojumu tiesību aktam vajadzētu padarīt “paziņošanas un rīcības” principu efektīvu un īstenojamu un ka tas būtu jānosaka par standarta procedūru satura moderācijai visā Savienībā. Lai to īstenotu, referents ir noteicis divus veidus, kā digitālo pakalpojumu tiesību akts var stiprināt paziņošanas un rīcības procedūru efektivitāti: 1) paredzot skaidru procesuālo satvaru paziņošanas un rīcības procedūrām un 2) nodrošinot, ka paziņošanas un rīcības procedūras garantē efektīvu tiesisko aizsardzību. Šiem noteikumiem nebūtu jāskar noteikumu par starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildību piemērošana, kā paredzēts Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantā.

Pirmkārt, Savienības tiesību aktos būtu jānosaka, ka paziņošanas un rīcības procedūras ir jāiekļauj satura mitināšanas platformu noteikumos un nosacījumos, paredzot kopīgus

standartus attiecībā uz to, kā satura mitināšanas platformas moderē saturu.

Šajā ziņā tiesas rīkojumam vai tiesību subjekta paziņojumam būtu jānovēd pie satura mitināšanas platformas samērīgas rīcības, ievērojot skaidru procedūru, kas paredzēta noteikumos, kuri ieviesti kā daļa no digitālo pakalpojumu tiesību aktu kopuma. Tādējādi var stiprināt paziņošanas un rīcības procedūras un nodrošināt skaidru procesuālo satvaru, kas garantē taisnīgumu un juridisko noteiktību visām pusēm.

Otrkārt, skaidru standartu noteikšana paziņošanas un rīcības procedūrām arī nodrošina, ka strīdu gadījumā ir pieejama efektīva tiesiskā aizsardzība. Nelikumīga satura atsaukšana pārmērīgas bloķēšanas vai nepatiesu paziņojumu dēļ ir lietotāju vārda brīvības pārkāpums, un digitālo pakalpojumu tiesību aktā ir jānorāda skaidri veidi, kā šādās situācijās nodrošināt efektīvu tiesisko aizsardzību. Referents uzskata, ka šāda pieeja ir vēlamāka, nekā prasīt satura mitināšanas platformām “rīkoties efektīvāk” un kļūt proaktīvākām, jo īpaši ārkārtas gadījumos, kas praksē varētu novest pie pārmērīgas bloķēšanas un tā, ka satura likumības noteikšana pilnībā nonāk privātu uzņēmumu ziņā, kaitējot pamattiesību īstenošanai tiešsaistē un tiesiskumam. Tādēļ digitālo pakalpojumu tiesību aktā nedrīkst iekļaut nekādus noteikumus, kas satura mitināšanas platformas piespiež vai tām citādi liek izmantot satura automatizētu iepriekšēju kontroli vai citus automatizētus *ex ante* satura moderācijas rīkus. Gluži pretēji, galīgo lēmumu par satura likumību var pieņemt tikai neatkarīga tiesu vara. Lai to nodrošinātu, satura moderācijas prakses pamatā jābūt līdzsvarotai sadarbībai starp satura mitināšanas platformām un publiskajām iestādēm, un tas nozīmē, ka digitālo pakalpojumu tiesību aktā ir jāparedz skaidri noteikumi un procedūras.

Tiesiskās aizsardzības līdzekļiem jābūt efektīviem un praktiski izmantojamiem. Tādēļ strīdi par satura moderāciju nedrīkst pārslogot dalībvalstu tiesu sistēmas. Šā iemesla dēļ referents ierosina dalībvalstīs izveidot neatkarīgas strīdu izšķiršanas struktūras, kuru sastāvā būtu juridiskie eksperti, un viņu uzdevums būtu izšķirt strīdus starp satura mitināšanas platformām un lietotājiem par lēmumiem attiecībā uz satura moderāciju. Šāda vienkāršota juridiskā procedūra būtu jāizstrādā tā, lai tā atbilstu strīdu par satura moderāciju būtībai un vienlaikus nodrošinātu, ka šādi strīdi pārmērīgi nenoslogo valstu tiesas. Tā kā šīs struktūras darbotos kā apakštīesas sistēma, tās nevar aizstāt tradicionālās tiesas, un jebkurā gadījumā ir jābūt iespējamai turpmākai tiesiskajai aizsardzībai tiesā. Šādu strīdu izšķiršanas struktūru izveides un darbības radītais finansiālais slogs nebūtu jāuzliek nodokļu maksātājiem. Tā vietā referents ierosina izveidot īpašu fondu, kurā būtu jāveic iemaksas satura mitināšanas platformām ar ievērojamu ietekmi tirgū.

Lai uzraudzītu un nodrošinātu atbilstību digitālo pakalpojumu tiesību akta noteikumiem, referents ierosina izveidot Eiropas aģentūru, kas varētu uzlikt naudas sodus tām satura mitināšanas platformām, par kurām ir konstatēts, ka tās savā satura pārvaldības praksē neievēro prasītos standartus. Satura mitināšanas platformām būtu regulāri jānosūta Aģentūrai pārredzamības ziņojumi, sīki izklāstot, kā tās ievēro standartus un procedūras, kas prasītas attiecībā uz digitālo pakalpojumu tiesību aktā paredzētajām paziņošanas un rīcības procedūrām. Turklāt satura mitināšanas platformām publiski pieejamā datubāzē būtu jāpublicē informācija par lēmumiem attiecībā uz satura atsaukšanu, lai žurnālisti vai zinātnieki varētu veikt pētījumus par satura izņemšanas ietekmi nolūkā gūt plašāku ieskatu par satura moderācijas prakses efektivitāti. Tajā pašā laikā Eiropas aģentūrai būtu jāuzdod pārbaudīt satura mitināšanas platformu izmantotos algoritmus gan attiecībā uz satura moderāciju, gan satura pārraudzīšanu, jo īpaši gadījumos, kad satura mitināšanas platformas

brīvprātīgi izmanto algoritmus automatizētai *ex ante* satura uzraudzībai. Eiropas aģentūrai arī vajadzētu piešķirt pilnvaras uzlikt naudas sodus par noteikumu neievērošanu, un šos līdzekļus varētu novirzīt iepriekš minēto neatkarīgo strīdu izšķiršanas struktūru īpašajā fondā.

Papildus nepieciešamībai nodrošināt skaidru regulējumu satura moderācijai referents uzskata, ka ir jārisina jautājumi saistībā ar dažām satura pārraudzīšanas praksēm. Daudzas satura mitināšanas platformas nosaka, kāds saturs, visticamāk, tiks padarīts lietotājiem pamanāmāks, lai piedāvātu mērķorientētas reklāmas, pamatojoties uz profiliem, kas iegūti, izsekojot lietotāju mijiedarbību ar saturu. Praksē tas noved pie iespējamās satura izcelšanas, kas būtībā ir uzmanības piesaistīšana un sensacionāla rakstura piešķiršana. Tas ne tikai rada situāciju, kad “klikšķināšanas ēsmas” saturs vairāk parādās ziņu padevē un rekomendāciju sistēmās, bet, vēl svarīgāk, arī var skart lietotāju informācijas brīvību, ja viņi nevar īpaši ietekmēt to, kā viņiem paredzētais saturs tiek pārraudzīts. Referents uzskata, ka uzņēmējdarbības modelis, kas nosaka satura pamanāmību, pamatojoties tikai uz satura spēju radīt ieņēmumus no reklāmas, kaitē digitālajai sabiedrībai, un tādēļ ierosina, no vienas puses, veikt pasākumus, lai ierobežotu datu vākšanu nolūkā izveidot mērķorientētus reklāmas profilus, un, no otras puses, nodrošināt lietotājiem pienācīgu kontroli pār satura pārraudzīšanas algoritmiem, kas pārvalda viņu sociālo plašsaziņas līdzekļu pieredzi. Tāpat Eiropas aģentūrai, kas jāizveido ar digitālo pakalpojumu tiesību aktu, būtu jāveic arī to algoritmu revīzija, kurus satura mitināšanas platformas izmanto satura pārraudzīšanai.

Šī prakse ir vēl jo vairāk kaitējoša, ņemot vērā dažu satura mitināšanas platformu dominējošo stāvokli tirgū. Lietotāju piesaistes efekts rodas satura mitināšanas platformu ievērojamā lieluma dēļ. Tikai dažām platformām ir resursi, lai piedāvātu identitātes verifikācijas infrastruktūru piekļuvei trešo personu tīmekļa vietnēm, tādējādi izsekojot lietotāju mijiedarbību ar saturu pat ārpus pašas satura mitināšanas platformas tīmekļa vietnēm. Referents mudina Komisiju izskatīt reālas iespējas, kā nodrošināt taisnīgus tirgus apstākļus visiem dalībniekiem, tostarp iespēju noteikt taisnīgus līgumu nosacījumus, lai atvieglotu datu apmaiņu starp tirgus dalībniekiem.

Referents arī uzskata, ka digitālo pakalpojumu tiesību aktā būtu jāiekļauj daži noteikumi, lai atvieglotu tādu inovatīvu instrumentu ieviešanu, kuru pamatā ir sadalītās virsgrāmatas tehnoloģijas. Aizvien populārāki kļūst tā dēvētie viedie līgumi, kas ir uz blokķēdēm balstīti pašizpildes protokoli. Tomēr šādas tehnoloģijas plaša mēroga ieviešana ir atkarīga no juridiskās noteiktības. Digitālo pakalpojumu tiesību akts sniedz iespēju izvērtēt prasības, lai viedos līgumus varētu uzskatīt par juridiski spēkā esošiem. Referents jo īpaši uzskata, ka viedajos līgumos ir jāiekļauj mehānismi, kas var apturēt to izpildi, ja līgums ir spēkā neesošs vai ir jāizbeidz.

Digitālo pakalpojumu tiesību aktam vajadzētu būt vērstam uz to, lai Savienībai nodrošinātu regulatīvu ekosistēmu, kas reglamentē visu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu. Tomēr digitālo pakalpojumu starptautiskais pārrobežu raksturs nozīmē, ka daudzi Savienībā pieejamu digitālo pakalpojumu sniedzēji atrodas trešās valstīs. Tas var radīt bažas par jurisdikciju attiecībā uz digitālo pakalpojumu noteikumiem un nosacījumiem. Tādēļ referents aicina Komisiju izpētīt atbilstošus starptautisko privāttiesību noteikumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas iedzīvotājiem vai uzņēmumiem netiek liegtas tiesības vai radīti neizdevīgāki apstākļi, izmantojot digitālos pakalpojumus, un ka digitālo pakalpojumu izmantošanu Savienībā reglamentē Eiropas Savienības tiesību akti un tā ir Eiropas tiesu jurisdikcijā.

9.7.2020

IEKŠĒJĀ TIRGUS UN PATĒRĒTĀJU AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Juridiskajai komitejai

ar ieteikumiem Komisijai par digitālo pakalpojumu tiesību aktu: komerciesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē (2020/2019(INL))

Atzinumu sagatavoja(*): *Dita Charanzová*

(Iniciatīva – Reglamenta 47. pants)

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 57. pants

IEROSINĀJUMI

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Juridisko komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

- A. tā kā pakalpojumu, tostarp digitālo pakalpojumu, brīva aprīte ir viena no četrām pamatbrīvībām, kas ir noteiktas Līgumā par Eiropas Savienības darbību, un tai ir neatsverama nozīme vienotā tirgus darbībā, un tā kā to sekmē lielāka patērētāju aizsardzība un patērētāju labklājība;
- B. tā ka Direktīva 2000/31/EC¹ (“E-tirdzniecības direktīva”) ir iekšējā tirgus tiešsaistes pakalpojumu tiesiskais regulējums un reglamentē to, kā mitinātārstarpnieki pārvalda saturu; tā kā, pārskatot E-komercijas direktīvu, šo tiesisko regulējumu sadrumstalot nedrīkst;
- C. tā kā Juridiskās komitejas ziņojums “Digitālo pakalpojumu tiesību akts: komerciesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercuzņēmumiem, kas darbojas tiešsaistē” neattiecas uz E-tirdzniecības direktīvas noteikumiem, par kuriem ziņojumu sagatavo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OVL 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

- D. tā kā Direktīva (ES) 2019/216², ar ko groza Direktīvu 2005/29/EK³ (“Negodīgas komercprakses direktīva”), un Direktīvas (ES) 2019/770⁴ (“Digitālā satura direktīva”) un (ES) 2019/771⁵ par dažiem digitālā satura un digitālo pakalpojumu piegādes līgumu un atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem ir pieņemtas tikai nesēn;
- E. tā kā Regulai (ES) 2017/2394⁶ ir būtiska nozīme valsts iestāžu sadarbības uzlabošanā patērētāju aizsardzības jomā;
- F. tā kā Digitālo pakalpojumu tiesību akta pakete Regulu (ES) 2016/679⁷ “(VDAR)”, ar ko nosaka personas datu aizsardzības tiesisko regulējumu, ietekmēt nedrīkst;
- G. tā kā Digitālo pakalpojumu tiesību akta pakete Direktīvu 2002/58/EK⁸, kurā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina augsts tiesību uz privāto dzīvi aizsardzības līmenis attiecībā uz personas datu apstrādi elektronisko komunikāciju nozarē, ietekmēt nedrīkst;
- H. tā kā saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu Komisija atzinīgi vērtēja platformu pozitīvo pieeju, atbildot uz 2020. gada 23. martā nosūtītajām vēstulēm, kurās tā prasa sadarboties, lai izņemtu “krāpnieciskās” tādu produktu reklāmas, attiecībā uz kuriem tiek nepatiesi apgalvots, ka tie var novērst vai izārstēt Covid-19 infekciju;
- I. tā kā Digitālo pakalpojumu tiesību akta paketes ietvaros ierosinātajiem legislatīvajiem pasākumiem ir jābūt balstītiem uz pierādījumiem un tā kā Komisijai ir jāveic rūpīgs ietekmes novērtējums, pamatojoties uz attiecīgiem datiem, statistiku, analīzi un pētījumiem par dažādām pieejamām iespējām,
1. atzinīgi vērtē “CPC Kopējo nostāju Covid-19 jautājumā”⁹, ar kuru klajā nāca Komisija un dalībvalstu patērētāju tiesību aizsardzības sadarbības (CPC) iestādes par jaunākajiem

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2161 (2019. gada 27. novembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/6/EK, 2005/29/EK un 2011/83/ES attiecībā uz Savienības patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu labāku izpildi un modernizēšanu (OV L 328, 18.12.2019., 7. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2005/29 (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.)

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/770 (2019. gada 20. maijs) par dažiem digitālā satura un digitālo pakalpojumu piegādes līgumu aspektiem (OV L 136, 22.5.2019., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 28. lpp.);

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2394 (2017. gada 12. decembris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 345, 27.12.2017., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula), (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)(OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.).

⁹ Eiropas Komisijas / patērētāju tiesību aizsardzības sadarbības (CPC) tīkls, CPC iestāžu kopējā nostāja, “Krāpniecības izbeigšana un negodīgas uzņēmējdarbības prakses novēršana tiešsaistes platformās saistībā ar koronavīrusa uzliesmojumu Eiropas Savienībā”.

ziņotajiem krāpniecības gadījumiem un negodīgu praksi saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu;

2. uzsver nepieciešamību labāk aizsargāt patērētājus, sniedzot uzticamu un pārredzamu informāciju par ļaunprātības konkrētiem gadījumiem, piemēram, maldinošiem apgalvojumiem un krāpniecību;
3. aicina visas platformas sadarboties ar Komisiju un *CPC* tīkla un Eiropas Patērētāju centru tīkla (*ECC Net*) kompetentajām iestādēm, lai labāk identificētu nelikumīgu praksi un likvidēt krāpniecību; aicina Komisiju pastāvīgi pārskatīt savas patērētājiem un komersantiem paredzētās vadlīnijas, lai palīdzētu nepieļaut tādu priekšmetu un pakalpojumu izvietojumu, pārdošanu vai iegādi, kuru saturs iepretim patērētājiem ir nepatīss, maldinošs vai citādi ļaunprātīgs, un vajadzības gadījumā veikt likumdošanas pasākumus;
4. uzskata, ka ar šādām vadlīnijām būtu ne tikai jācenšas piemērot patērētāju tiesību aizsardzību reglamentējošos Savienības un valstu tiesību aktus, bet arī savlaicīgi jācenšas ieviest līdzekļus, ar kuriem var ātri reaģēt uz krīzi tirgū;
5. mudina īstenot centienus nodrošināt reklāmas darbības tiešsaistē pārredzamību un saukšanu pie atbildības par to un uzskata, ka attiecībā uz reklāmu tiešsaistē ir vajadzīgs lielāks pamācību klāsts, kas aptvertu profesionālo rūpību un pienākumus, kas ir jāievēro platformām; klāsta, ka ir nepieciešami jauni pasākumi, ar kuriem tiktu izveidots jauns platformu un patērētāju attiecību regulējums, kas saturētu pārredzamības normas par reklāmu, digitālu ievirzīšanu un labvēlīgākiem nosacījumiem;
6. atgādina, ka apmaksāta reklāma vai apmaksāta vieta meklēšanas rezultātu saraksta secībā ir jāidentificē precīzi, kodolīgi un saprotami; ierosina, lai platformas dara zināmas apmaksātas reklāmas, jo īpaši politiska rakstura reklāmas, avotu;
7. norāda, ka mērķtiecīga reklāma ir jāreglamentē stingrāk un ka priekšroka ir dodama neuzmācīgākiem reklāmas veidiem, un ka, lai labāk aizsargātu patērētājus, Digitālo pakalpojumu tiesību akta paketē ir jānosaka precīzi tādu nosacījumu ierobežojumi, kuros drīkst uzkrāt datus mērķtiecīgas reklāmas nolūkā;
8. uzskata, ka gadījumā, ja attiecīgie dati liecina par būtisku maldinošas reklāmas prakses un ievērošanas nodrošināšanas atšķirību starp Savienībā un trešās valstīs izvietotām platformām, ir pamatoti apsvērt papildu iespējas, kā pastiprināt atbilstības spēkā esošajiem tiesību aktiem panākšanu;
9. uzskata, ka iespējām pastiprināt spēkā esošo tiesību aktu ievērošanu būtu jāsaturs pienākums trešā valstī reģistrētiem reklāmdevējiem un reklāmas starpniekiem iecelt juridisko pārstāvi, kas būtu iedibināts Savienībā un pie kura patērētāji varētu vērsties, lai, piemēram, panāktu savu tiesību ievērošanu nepatiesas vai maldinošas reklāmas gadījumā;
10. uzsver nepieciešamību nodrošināt reklāmdevēju no Savienības un reklāmdevēju no trešām valstīm vienlīdzīgus konkurences apstākļus; tādēļ prasa, lai Komisija izvērtētu, kā savstarpējie pienākumi, kurus trešās valstis pieņemtu, reaģējot uz jaunajiem Savienības noteikumiem, ietekmētu Savienībā reģistrētu uzņēmumu pakalpojumu

sniegšanu trešās valstīs, vienlaikus vairojot informētību par to, kā patērētāju tiesību akti attiecas uz trešo valstu reklāmdevējiem, kuru mērķauditorija ir Savienības tirgū;

11. prasa, lai Komisija precizētu, kādas Savienības un dalībvalstu tiesību aktos paredzētas sankcijas vai citi ierobežojumi ir jāpiemēro šiem reklāmas starpniekiem un platformām, ja tie apzināti piekrīt izvietot nepatiesu vai maldinošu reklāmu;
12. uzsver, cik svarīgi ir precīzi definēt to, kas ir uzskatāms par nepatiesu vai maldinošu reklāmu; uzskata, ka tiešsaistes platformām ir jāveic pasākumi, ar kuriem nodrošina, ka tās negūst peļņu no nepatiesām vai maldinošām reklāmām, tostarp no ietekmētāju reklamēšanas satura, kas netiek afišēts kā apmaksāts;
13. vērš uzmanību uz to, ka pārredzamības prasībām ir jāsaturs pienākums atklāt reklāmas apmaksātāja identitāti, ieskaitot gan attiecībā uz tiešajiem, gan netiešajiem maksājumiem, gan attiecībā uz jebkādu cita veida pakalpojumu sniedzējiem piešķirtu atlīdzību, un patērētāji ir jāaizsargā pret negribīgiem paziņojumiem;
14. uzsver, ka komercproduktu un pakalpojumu reklāma, kā arī politiska rakstura vai sabiedrības interesēs īstenoti paziņojumi atšķiras pēc formas un mērķa un tādēļ attiecībā uz tiem ir jāpiemēro atšķirīgas un vienlaikus papildinošas pamatnostādnes un noteikumi;
15. atgādinot par iepriekšējiem centieniem, prasa, lai Komisija turpinātu pārskatīt praksi izmantot iepriekš formulētas standarta klauzulas līguma noteikumos un nosacījumos, par kuriem sarunās nav panākta atsevišķa iepriekšēja vienošanās, tostarp attiecībā uz galapatērētāju licencēšanas nolīgumiem (“līguma noteikumi un nosacījumi”), un rast veidus, kā tās padarīt taisnīgākas, un nodrošināt atbilstību Savienības tiesībām, lai patērētājiem būtu vieglāk iesaistīties, tostarp izvēloties klauzulas, balstoties uz kurām, var iegūt informētāku piekrišanu;
16. atgādina, ka digitālā satura un digitālo pakalpojumu izmantošanas ierobežojumi, piemēram, tehniskie ierobežojumi, tostarp sadarbības ierobežojumi, vai ierobežojumi, kas izriet no galalietotāju licencēšanas nolīgumiem, var būt pretrunā Savienības tiesību aktiem, ja tie neatbilst patērētāja pamatotajām cerībām, kuras aizsargā ar Digitālā satura direktīvu;
17. konstatē, ka lietotāji bieži piekrīt noteikumiem un nosacījumiem, tos nemaz neizlasot; turklāt konstatē, ka gadījumos, kad saskaņā ar līguma noteikumiem un nosacījumiem lietotājiem ir tiesības no to klauzulām atteikties, pakalpojumu sniedzēji var pieprasīt, lai lietotāji to darītu katrā lietošanas reizē nolūkā sekmēt piekrišanu minētajiem noteikumiem un nosacījumiem;
18. konstatē, ka platformas ir tiesīgas vienpusēji mainīt lielāko līguma noteikumu un nosacījumu, patērētājus par to nemaz nebrīdinot, kas nelabvēlīgi ietekmē patērētāju aizsardzību, un prasa uzlabot patērētāju aizsardzību, īstenojot efektīvus pasākumus;
19. aicina Komisiju ieviest platformām domātas vadlīnijas attiecībā uz to, kā labāk informēt patērētājus par līguma noteikumiem un nosacījumiem, piemēram, izmantot uznirstošo ziņojumu, kurā būtu afišēta galvenā informācija par tiem;

20. uzskata, ka noteikumu un nosacījumu kopsavilkuma teksts ir jāsastāda vienkāršā un precīzā valodā, tostarp iespēja vienkārši atteikties no fakultatīvajām klauzulām, un tas ir jāizvieto ikviena šāda līguma noteikumu un nosacījumu sākumā; uzskata, ka Komisijai ir jāizveido šādu kopsavilkumu paraugs;
21. uzsver, ka ar noteikumiem un nosacījumiem ir praksē jānodrošina, lai visu datu apmaiņas ar trešām personām tirgvedības nolūkā būtu lietotāja piekrišana, tādējādi panākot datu aizsardzības un drošības augstu līmeni;
22. iesaka jebkādu datu piekļuves aizsardzības līdzekļus piemērot piespiedu kārtā tikai nolūkā novērst tirgus disfunkciju, panākt atbilstību VDAR, dot patērētājiem tiesības iebilst pret datu koplietošanu un sniegt tehniskus risinājumus, kas viņiem palīdzētu kontrolēt un pārvaldīt savas personas datu plūsmas un izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus;
23. aicina Komisiju nodrošināt, lai patērētāji pieslēgto ierīci var izmantot joprojām visu tās primāro funkciju nolūkā — arī tad, ja patērētāji savu piekrišanu neoperatīvo datu sniegšanai ierīces ražotājam vai trešām personām nedod vai atsauc; atkārtoti uzsver, ka līguma noteikumos un nosacījumos ir jānodrošina pārredzamība attiecībā uz datu apmaiņas ar trešām personām iespēju un apjomu;
24. prasa uzlabot patērētāju tiesību uz informētu piekrišanu un izvēles brīvību datu iesniegšanā ievērošanas nodrošināšanu;
25. uzsver, ka Direktīva (ES) 2019/2161, Direktīva (ES) 2019/770 un Direktīva (ES) 2019/771 pienācīgi transponētas un īstenotas joprojām nav; prasa, lai Komisija to ņemtu vērā, nosakot papildu pasākumus, kas atbilstu jaunākajiem tirgū notiekošajiem procesiem;
26. konstatē “viedo līgumu” skaita pieaugumu, piemēram, līgumu, kas bez precīza juridiskā pamata ir balstīti uz sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju;
27. aicina Komisiju novērtēt sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju, tostarp “viedo līgumu”, attīstību un izmantošanu, jo īpaši viedo līgumu likumības un izpildes nodrošināšanu jautājumus pārrobežu situācijās, un par tiem izstrādāt norādījumus, lai uzņēmumiem un patērētājiem nodrošinātu juridisko noteiktību, un nākt klajā ar likumdošanas priekšlikumiem tikai tad, ja minētajā novērtējumā ir konstatēti robi;
28. jo īpaši prasa Komisijai atjaunināt tās spēkā esošo vadlīniju dokumentu par Direktīvu 2011/83/ES¹⁰ (“Patērētāju tiesību direktīva”), lai precizētu, vai tā uzskata, ka uz viedajiem līgumiem attiecas 3. panta 3. punkta l) apakšpunktā paredzētais izņēmums, un gadījumā, ja attiecas, tad kādos apstākļos, un precizēt jautājumu par atteikšanās tiesībām;
29. prasa sniegt pamācības par pārrobežu darījumiem un par spēkā esošajiem noteikumiem

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

attiecībā uz notariālajām prasībām;

30. uzsver, ka ar jebkādiem turpmākiem tiesību aktu priekšlikumiem ir jābalstās uz pierādījumiem un ar tiem ir jācenšas likvidēt pašreizējos tādu digitālo pakalpojumu sniegšanas nepamatotos šķēršļus, kurus sniedz tiešsaistes platformas, un novērst iespējamu jaunu šķēršļu parādīšanos, vienlaikus pastiprinot patērētāju aizsardzību; uzskata, ka šādiem priekšlikumiem vajadzētu būt vērstiem uz to, lai panāktu ilgtspējīgu un viedu izaugsmi, risinātu tehnoloģiskās problēmas un nodrošinātu, ka digitālais vienotais tirgus ir taisnīgs un drošs ikvienam;
31. vienlaikus pasvītro, ka jaunajiem Savienības pienākumiem attiecībā uz platformām pēc sava rakstura ir jābūt samērīgiem un precīziem, lai izvairītos no nevajadzīga regulatīvā sloga vai nevajadzīgiem ierobežojumiem, un attiecībā uz tiem mērauklai ir jābūt patērētāju aizsardzības un produktu drošības mērķiem, ar tām ir jānodrošina uzņēmumu, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), vienlīdzīgi konkurences apstākļi, un jāaizsargā mūsu iedzīvotāju veselība un drošība; uzsver, ka ir jānovērš dalībvalstu piekoptā Savienības tiesību aktu normu nevajadzīgā pastiprināšana;
32. aicina Komisiju noskaidrot iespēju Digitālo pakalpojumu tiesību akta paketes ietvaros iesniegt vairākus priekšlikumus, tostarp par līgumslēgšanas tiesībām digitālo pakalpojumu sniegšanas sakarībā, kā tas ir minēts pielikumā izklāstītajos ieteikumos.

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMA PIELIKUMS:

SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTO PRIEKŠLIKUMU SATURU

A. PIEPRASĪTO DIGITĀLO PAKALPOJUMU TIESĪBU AKTA PAKETES PRIEKŠLIKUMU PRINCIPI UN MĒRĶI

Digitālo pakalpojumu tiesību akta paketē ir jāiekļauj šādi elementi:

- visaptverošs tiesību akta priekšlikums, ar ko pārskata E-tirdzniecības direktīvu nolūkā uzlabot iekšējā tirgus darbību un digitālo pakalpojumu brīvu apriti;
- tiesību akta priekšlikums par lielo platformu *ex-ante* regulējumu, kas novērstu tirgus disfunkciju un viestu lielāku pārredzamību un kura pamatā būtu Regula par uzņēmējdarbības platformām;
- priekšlikumi par līgumslēgšanas tiesībām digitālo pakalpojumu sniegšanas sakarībā papildina Digitālo pakalpojumu tiesību aktu un ir daļa no paketes, pamatojoties uz šajā pielikumā izklāstītajiem ieteikumiem, pēc tam, kad ir rūpīgi izanalizēta neseno patērētāju aizsardzības jomā pieņemto juridisko instrumentu transponēšana un īstenošana, un Regulas (ES) Nr. 910/2014¹¹ (“eIDAS regula”) pārskatīšana, ņemot vērā virtuālās identifikācijas tehnoloģiju attīstību, lai uzlabotu uzņēmumu un patērētāju elektroniskās mijiedarbības efektivitāti.

B. IETEIKUMI

1. ieteikums Mērķis

Priekšlikumu mērķim ir jābūt tādu civiltiesību un komerciesību noteikumu stiprināšanai, kas ir piemērojami komercvienībām, kuras darbojas tiešsaistē, attiecībā uz digitālajiem pakalpojumiem, tostarp gadījumos, kad rūpīgā ietekmes novērtējumā ir atklāti konkrēti robi, kā arī sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju civiltiesību un komerciesību aspektu un jo īpaši viedo līgumu stiprināšanai.

Ar šiem priekšlikumiem ir piedevām jācenšas panākt, lai līguma noteikumi un nosacījumi būtu saprotamāki, un ir privātpersonām jādod reāla iespēja atteikties no dažām klauzulām vai vienoties par individuāliem noteikumiem.

2. ieteikums Darbības joma

Priekšlikumos par līgumtiesībām uzmanība ir jāpievērš tikai civiltiesību un komerciesību aspektiem, un tie E-komercijas direktīvu ietekmēt nedrīkst. Tiem ir jāatbilst noteikumiem par reklāmu, kas ir izklāstīti Negodīgas komercprakses direktīvā, un noteikumiem par digitālo saturu un digitālajiem pakalpojumiem, kas ir paredzēti Digitālā satura direktīvā.

3. ieteikums Vispārīgie principi

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

Pārredzamības princips

Visiem noteikumiem un nosacījumiem vai citām lietojuma klauzulām ir jābūt viegli pieejamiem un viegli saprotamiem, un tie ir jā sastāda precīzā un vienkāršā valodā. Lai nepieļautu nepatiesu un maldinošu reklāmu, patērētājiem ir jāsaņem pareiza un adekvāta informācija par digitālā satura un digitālo pakalpojumu funkcijām un tehniskajiem ierobežojumiem. Ja savienots produkts vai pakalpojums ir atkarīgs no viena vai vairākiem pakalpojumiem, lai darbotos vispār vai darbotos optimāli, reklāmdevējiem un reklāmas starpniekiem ir jānodrošina, ka patērētāji saprot, ka produktu vai pakalpojumu bez papildpakalpojuma izmantot nevar. Komisijai ir jāizveido galveno līguma galalietotāju licences līguma noteikumu un nosacījumu (*EULA*) kopsavilkuma paraugs, kam ir jābūt redzamam sākumā, lai patērētāji varētu noteikt svarīgākos aspektus un izprast savas piekrišanas sekas.

Taisnīguma princips

Jebkuriem noteikumiem un nosacījumiem vai citām lietošanas klauzulām, kas nav neatsveramas no digitālo pakalpojumu sniegšanas viedokļa vai kuras nav paredzētas tiesību aktos, ir jābūt grozāmām vai svītrojamām, pirms tām piekriēt galalietotājs (“atteikšanās iespēja”).

Uzņēmumiem ir jāvar ierobežot arī dažus pakalpojumus, ja privātpersona izvēlas izmantot šādas “atteikšanās iespējas”, taču tie nedrīkst pilnībā liegt piekļuvi digitālajiem pakalpojumiem vai ar šiem pakalpojumiem saistītam fiziskam produktam vai ierobežot būtiskus minēto pakalpojumu vai produktu elementus.

Juridiskās noteiktības princips

Ir skaidri jānosaka, ka gadījumos, kad līguma juridiskā definīcija cita starpā attiecas uz līguma noteikumiem un nosacījumiem un viedajiem līgumiem, ir spēkā visas attiecīgās normas par patērētāju aizsardzību, kas ir izklāstītas Patērētāju tiesību direktīvā.

Ir jāprecizē, vai var pieņemt, ka informētai piekrišanai pietiek tikai ar piekrišanu noteikumiem un nosacījumiem, jeb digitālos pakalpojumus izmanto bez pierādījumiem, ka galalietotājs ar minētajiem noteikumiem un nosacījumiem vai citām lietošanas klauzulām ir iepazinies.

Regulējuma izpildes nodrošināšana un sankcijas

Dalībvalstīm ir jāpanāk labāka patērētāju tiesību uz informētu piekrišanu un izvēles brīvību nodrošināšana attiecībā uz datu iesniegšanu reklāmdevējiem un reklāmas starpniekiem; Dalībvalstīm ir jāparedz iespējas patērētājiem savas tiesības aizsargāt un ir jāizstrādā noteikumi par sankcijām, ko piemēro līgumslēgšanas tiesības reglamentējošo normu pārkāpumiem, un ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, ar kuriem nodrošina to piemērošanu. Tiesību aktos noteiktajām sankcijām ir jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām.

**INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	7.7.2020
Galīgais balsojums	+ : 39 - : 1 0 : 4
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Dita Charanzová, Deirdre Clune, David Cormand, Petra De Sutter, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Andrey Kovatchev, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marion Walsmann, Marco Zullo
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pascal Arimont, Marco Campomenosi, Maria da Graça Carvalho, Edina Tóth, Stéphanie Yon-Courtin

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAĶSTA**

39	+
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
EPP	Pascal Arimont, Maria da Graça Carvalho, Deirdre Clune, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Antonius Manders, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth, Marion Walsmann
GREENS/EFA	David Cormand, Petra De Sutter, Alexandra Geese, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak
ID	Markus Buchheit, Marco Campomenosi, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
NI	Marco Zullo
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoș, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Alex Agius Saliba, Biljana Borzan, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose

1	-
ID	Hynek Blaško

4	0
EUL/NGL	Kateřina Konečná, Anne-Sophie Pelletier
S&D	Brando Benifei, Evelyne Gebhardt

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

20.7.2020

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Juridiskajai komitejai

ar ieteikumiem Komisijai par digitālo pakalpojumu tiesību aktu: komerciesību un civiltiesību noteikumu pielāgošana komercvienībām, kas darbojas tiešsaistē (2020/2019(INL))

Atzinuma sagatavotāja: *Petra Kammerevert*

(Iniciatīva – Reglamenta 47. pants)

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Juridisko komiteju, rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina, ka brīvi un plurālistiski plašsaziņas līdzekļi ir demokrātisko sabiedrību stūrakmens; atgādina, ka tradicionālie plašsaziņas līdzekļu pakalpojumi tiek stingri regulēti, lai nodrošinātu vārda brīvību un redakcionālo brīvību attiecībā uz to publicēto saturu; prasa veikt pasākumus, lai īpaši aizsargātu atzīta redakcionāli atbildīga un žurnālistu sagatavota likumīga satura, kā arī jebkuru citu informācijas nesēju, kas jau ir pakļauts vispārēji atzītai neatkarīgai uzraudzībai, pieejamību un piekļūstamību, tādā veidā, lai to saturs papildus netiktu kontrolēts, vienlaikus piemērojot skaidrus un iedarbīgi izpildāmus noteikumus par platformas pārredzamību un atbildību attiecībā uz datu privātumu, drošību tiešsaistē, pārredzamību un pamattiesību īstenošanu; tādēļ norāda, ka tiešsaistes un bezsaistes videi ir nepieciešams savietojams regulējums un ka platformu redakcionālie lēmumi un algoritmiskie procesi, kā arī satura izņemšana no tiešsaistes platformām var būtiski ietekmēt vārda brīvību un piekļuvi informācijai;
2. uzskata, ka, ņemot vērā straujo tehnoloģisko progresu un jaunu produktu un pakalpojumu izstrādi, jebkuram jaunam tiesību akta priekšlikumam par digitālo pakalpojumu tiesību aktu būtu jāpiedāvā nākotnes vajadzībām piemēroti ilgtermiņa risinājumi, kas uzlabotu un precizētu atbildības un drošības noteikumus attiecībā uz digitālajām platformām, pakalpojumiem un produktiem, neradot nepamatotus šķēršļus, kas kavē digitālo pakalpojumu izaugsmi; uzsver, ka jebkādiem jauniem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem un ka to praktiskajā īstenošanā būtu jāņem vērā attiecīgo pakalpojumu sniedzēju finansiālās iespējas un tirgus daļa dalībvalstīs un Savienībā, lai palīdzētu nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un veicinātu konkurenci;
3. uzsver, ka saturam, kas ir likumīgs un likumīgi kopīgots saskaņā ar Savienības vai dalībvalstu tiesībām, ir jāpaliek tiešsaistē un ka nekādas šāda satura izņemšanas rezultātā nedrīkst ne identificēt atsevišķus lietotājus, ne arī apstrādāt to personas datus;

4. atgādina, ka pārredzamības pienākumi, ko piemēro tiešsaistes platformām un pakalpojumiem, kas darbojas tiešsaistē, būtu jāpiemēro arī attiecībā uz to īpašumtiesībām un finansēšanas avotiem;
5. uzskata, ka pareizas vides radīšana ir būtiska, lai izmantotu visu digitālā vienotā tirgus potenciālu; uzsver, ka pareizais regulējums paredzētu vienādus noteikumus gan tiešsaistes, gan bezsaistes videi, tostarp attiecībā uz reklāmu un nodokļu piemērošanu;
6. aicina izveidot drošu digitālo vidi ar līdzsvarotu pieeju attiecībā uz pamattiesībām, lai veicinātu viedokļu daudzveidību, tīkla neitralitāti, vārda un informācijas brīvību, kā arī īpašuma aizsardzību; norāda, ka saziņa vienmēr notiek konkrētā kontekstā un ka vienlaikus ir vajadzīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka nelikumīgs saturs tiek nekavējoties izņemts un atkārtoti neparādās; tādēļ aicina uz automatizētām procedūrām attiecināt ētikas principus, pārredzamību, pārskatatbildību, kā arī cilvēka veiktu uzraudzību un kontroli; uzsver, ka šādas procedūras ir jāpapildina ar tādiem efektīviem sūdzību un tiesiskās aizsardzības mehānismiem lietotājiem, kas nodrošina, ka sūdzības tiek izskatītas bez liekas kavēšanās nolūkā aizsargāt saziņas pamatbrīvības;
7. aicina Komisiju nodrošināt, ka platformu operatori padara pieejamus pārredzamības ziņojumus ar informāciju par to gadījumu skaitu, kuros saturs nepareizi identificēts kā nelikumīgs vai kā nelikumīgi kopīgots, un ka kompetentās iestādes sniedz informāciju par to gadījumu skaitu, kuros izņemšanas rezultātā veikta izmeklēšana un kriminālvajāšana;
8. aicina izmantot visus tehnoloģiski iespējamus līdzekļus, lai, no vienas puses, apkarotu nelikumīgu saturu, kā arī, no otras puses, — kaitīgu saturu, dezinformāciju, propagandu un naida runu; uzsver, ka šādu līdzekļu izmantošanai būtu jābalstās uz regulatīvo un tiesu iestāžu uzraudzību; uzsver, ka šādi pasākumi nevar nodrošināt nekādus *ex ante* kontroles pasākumus vai satura augšupielādes filtrēšanas, kas neatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK¹ 15. pantam;
9. norāda, ka papildus pārredzamības un pamattiesību ievērošanas pienākumiem iedarbīgi pasākumi attiecībā uz satura atklājamību un pamanāmību, kā arī skaidriem pašatsauces ierobežojumiem var dot ievērojamu ieguldījumu likumīga satura izplatīšanā, informācijas un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanā, kultūras un valodu daudzveidībā un piekļuvē kvalitatīvam sabiedriskas nozīmes saturam; norāda uz labu kopregulēšanas un pašregulēšanas praksi, kas stiprina sadarbību starp platformām, tiesību turētājiem, faktu pārbaudītājiem, iestādēm un lietotājiem un kas ļauj lietotājiem īstenot kontroli, dodot viņiem iespēju iezīmēt apšaubāmu saturu; norāda, ka sociālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumiem vajadzētu arvien vairāk norādīt uz maldinošu saturu;
10. prasa, lai konkrētai nozarei paredzēti noteikumi, kas kalpo sabiedrības mērķu īstenošanai un to konkretizēšanai noteiktās nozarēs, kā, piemēram, Eiropas Parlamenta

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

un Padomes Direktīva 2010/13/ES² un Direktīva (ES) 2019/790³, prevalētu pār vispārīgiem noteikumiem, lai nodrošinātu autoru un mākslinieku tiesības digitālajā vidē;

11. pieprasa Komisijai apsvērt neseno valsts tiesu praksi, ar ko nosaka 30 minūtes kā laiku, kas paredzēts pakalpojuma sniedzējiem, lai likvidētu tiesību aktiem neatbilstošu saturu un precizētu jēdzienu par ātru rīkošanos attiecībā uz tiešsaistes saturu;
12. atkārtoti uzsver, ka ar konkurenci veicinošām datu piekļuves sistēmām, kas papildina tiesību aktu konkurences jomā izpildi, būtu jācenšas decentralizēt datu turētāju rīcībā esošos datus, vienlaicīgi saglabājot stimulus, lai ieviestu jauninājumus patērētāju interesēs;
13. norāda uz to, ka pamatbrīvībām, piemēram, vārda brīvībai, patērētāju izvēles brīvībai un tiesībām uz privātumu, vajadzētu būt galvenajam jaunajos noteikumos ar mērķi panākt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā nozarē;
14. uzsver, cik svarīgi ir atcelt pašreizējos un novērst iespējamus jaunus šķēršļus, ierobežojumus un slogus digitālo pakalpojumu piedāvājumā, jo īpaši attiecībā uz MVU un jaunuzņēmumiem, vienlaicīgi nodrošinot, ka platformu izturēšanās ir atbildīga un nediskriminējoša un ka pienākumi gan tiešsaistē, gan bezsaistē ir samērīgi;
15. nešaubīgi uzskata, ka jāstiprina platformu atbildība attiecībā uz nelikumīgiem un nedrošiem produktiem, tādējādi stiprinot arī digitālo vienoto tirgu; atgādina, ka šādos gadījumos platformu atbildībai vajadzētu atbilst mērķim, ņemot vērā spēkā esošos patērētāju aizsardzības pasākumus, kas vienmēr būtu jāievēro, un vienlaikus ieviešot tiesiskās aizsardzības pasākumus mazumtirgotājiem un patērētājiem; uzskata, ka šī sistēma varētu darboties tikai tad, ja tiesībaizsardzības iestādēm būtu pietiekamas pilnvaras, līdzekļi un resursi nodrošināt noteikumu izpildi un efektīvi sadarboties attiecībā uz gadījumiem ar transnacionālu raksturu;
16. uzsver, ka Savienības un valstu noteikumi ir jāaktualizē, jāgroza, jāpadara vispusīgāki, skaidrāki un pārredzamāki, vienlaikus atsakoties no nevajadzīgiem un novecojušiem regulējošiem noteikumiem nolūkā atspoguļot mūsdienu tehnoloģisko attīstību;

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa Direktīva (ES) 2019/790 par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza Direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK (OV L 130, 17.5.2019., 92. lpp.).

**INFORMĀCIJA PAR PIENEMŠANU
ATZINUMU SNIEDZOŠAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	13.7.2020
Galīgais balsojums	+: 27 -: 1 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Asim Ademov, Christine Anderson, Andrea Bocskor, Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Romeo Franz, Alexis Georgoulis, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Predrag Fred Matić, Dace Melbārde, Victor Negrescu, Niklas Nienaß, Peter Pollák, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Isabel Benjumea Benjumea, Marcel Kolaja
Aizstājēji (209. panta 7. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Angel Dzhabazki

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

27	+
PPE	Asim Ademov, Isabel Benjumea Benjumea, Andrea Bocskor, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
S&D	Hannes Heide, Petra Kammerevert, Predrag Fred Matić, Victor Negrescu, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Massimiliano Smeriglio
RENEW	Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Laurence Farreng, Irena Joveva
ID	Gilbert Collard
VERTS/ALE	Romeo Franz, Niklas Nienaß
ECR	Angel Dzhambazki, Dace Melbārde, Andrey Slabakov
GUE/NGL	Alexis Georgoulis, Niyazi Kizilyürek

1	-
VERTS/ALE	Marcel Kolaja

2	0
ID	Christine Anderson, Gianantonio Da Re

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ

Pieņemšanas datums	1.10.2020
Galīgais balsojums	+: 22 -: 1 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Manon Aubry, Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Ibán García Del Blanco, Jean-Paul Garraud, Esteban González Pons, Mislav Kolakušić, Gilles Lebreton, Karen Melchior, Jiří Pospíšil, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Liesje Schreinemacher, Stéphane Séjourné, Raffaele Stancanelli, József Szájer, Marie Toussaint, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Tiemo Wölken, Javier Zarzalejos
Aizstājeji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Patrick Breyer, Evelyne Gebhardt

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

22	+
EPP	Esteban González Pons, Jiří Pospíšil, József Szájer, Axel Voss, Javier Zarzalejos
S&D	Ibán García Del Blanco, Evelyne Gebhardt, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Tiemo Wölken
RENEW	Karen Melchior, Liesje Schreinemacher, Stéphane Séjourné, Adrián Vázquez Lázara
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton
VERTS/ALE	Patrick Breyer, Marie Toussaint
ECR	Angel Dzhambazki, Raffaele Stancanelli
GUE/NGL	Manon Aubry
NI	Mislav Kolakušić

1	-
ID	Gunnar Beck

1	0
EPP	Geoffroy Didier

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas